

NARLOV 1938
Glasilo K. S. K. J. J.
5117
CLE
Telephone: 1004 N. Cleveland
Največji slovenski
klub v Zdrženih
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

**Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota**

je prva in najstarejša
slovenska bratstva pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 41. leto

OSLO K. S. K. J. J.

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1104, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1933

ST. 4 — NO. 4

CLEVELAND, O., 22. JANUARJA (JANUARY), 1935

LETO (VOLUME) XXL

LETNO ZBOROVANJE BARAGOVE ZVEZE V JOLIETU

Joliet, Ill., 15. jan.—Glasom sklepa lanskega letnega zborovanja, ki se je vršilo v Chicagu pri sv. Stefanu, je bilo sklicano letno zborovanje Baragove Zveze za danes in sicer v Jolietu, v slovenski župniji sv. Jožefa. Udeležba letošnjega zborovanja je bila največja dosedaj. Najprvo se je proslava vršila v cerkvi sv. Jožefa, kjer se je služila slovenska pesma sv. maša po namenu Baragove Zveze, da bi Bog čimprej uslišal prošnje vernih Slovencev za slovenskega svetnika škofa Barage. Cerkev sv. Jožefa je bila nabito polna vernih Slovencev iz Jolietu, med njimi tudi več gostov iz zunanjih naselbin, ki so prihiteli na to zborovanje. Slovensko sv. mašo je daroval pred. g. John Plevnik, domači župnik in predsednik Baragove Zveze, ob asistenci pred. g. Venceslava Solarja kot diakona in pred. g. J. J. Omana kot subdiakona. Slovenski slavnostni govor je imel pred. g. p. Odilo Hajnske, tajnik Baragove Zveze, kateri je v navdušenih besedah slikal zanimivo življenje blagopokojnega škofa, misijonarja Barage. Njegove jedrnat besede so ysem globoko segale v srca. Za njim je imel slavnostno angleško pridigo pred. g. M. Hiti, pomožni župnik fare sv. Jožefa v Jolietu, kateri je v angleščini orisal veliki pomen Baragove Zveze in njenega delovanja za dosego slovenskega svetnika. Slavnosti se je udeležilo 11 slovenskih duhovnikov, poleg tega zgoraj omenjenih so to bili še: Veleč. g. p. komisar Anzelm Murn, pred. g. Ruda Potočnik, pred. g. p. Aleksander Urankar, zapisnikar B. Z. in urednik Baragovega Svetilnika; pred. g. Julij Slapsak, pred. g. M. J. Butala, nadzornik B. Z., in pred. g. G. Kuzma.

Po cerkvenem opravilu se je začelo letno zborovanje v spodnji dvorani Slovenija.

Predsednik Baragove Zveze je najprvo v toplih besedah pozdravil vse udeležence zborovanja in nato je podal poročilo o delovanju za Baragovo Zvezo v letu 1934. Za njim so podali lepa zadovoljiva poročila še vsi ostali odborniki Baragove Zveze. Za poročili, kateri so bila vzeta z najboljšim priznanjem in zadovoljstvom na znanje, so prišla na dnevni red razne razmotrivanja za korist Zveze. Osvojilo se je več zelo važnih nasvetov za bodoče delo Baragove Zveze. Sklenilo se je, da se priredi ob priliki evharističnega kongresa, ki se bo vršil v mesecu septembru t. l. v Clevelandu, Ohio, za vso Ameriko, posebna Baragova slavnost. Baragova Zveza bo sodelovala tudi pri odkritju spomenika pokojnega škofa, misijonarja Barage, v kulturnem vrtu v Clevelandu. Običajen Baragov dan, ki se vrši vsako poletje, se priredi tudi to leto. Čas in dan določi in izbere odbor. Po izčrpanem dnevnem redu so prišle na vrsto volitve. Zbornica je izvolila zopet soglasno vse stari odbor za leto 1935. Natančnejši zapisnik in poročilo o tem zborovanju prinese Baragov Svetilnik.

Po zborovanju se je vsa zbornica udeležila skupnega kosila v zgornji dvorani, katerega so oskrbele vrle jolietске slovenske žene in dekleta na prav okusen slovenski način, za kar zaslužijo vso pohvalo in priznanje. Res lepo in izborno so pogostile goste in udeležence zborovanja. Sicer pa vrle jolietске slovenske kuharice itak slove čez deset fara in še dalj.

Takoj po kosilu pa je otvoril predsednik Baragove Zveze polpdanski program godbenega koncerta mladinske godbe fare sv. Jožefa, katere je izvajala vrlo lepe izbrane slovenske komade, kar so vsi prisotni občudovali. Med godbenimi točkami so nastopali govorniki, ki so izrekli čestitke vrli slovenski jolietški naselbini, ki žrtvuje in je vzgajala tako dobro mladinsko godbo, s katero se naselbina sv. Jožefa upravičeno ponša. Dalje so govorniki tudi navduševali navzoče za še agilnejše delovanje in gibanje za akcijo Baragove Zveze, da bi se tako čimprej mogoče doseglo cilj Baragove Zveze, ki je, dobiti slovenskega škofa in misijonarja kot svetnika na slovenski altar.

Program se je končal nekako okrog 4. ure popoldne z najlepšim uspehom. Več o tem bo itak prinesel zapisnik zborovanja.

Prihodnji letni sestanek Baragovih zborovalcev pa se vrši v Waukeganu, Ill., v slovenski župniji Matere Božje, ali v slovenski Vrhiniki v Ameriki, kar je med Slovenci oficijelno ime za vrlo northchicaško (waukegansko) naselbino.

Tako torej gibanje in zanimanje za Baragovo Zvezo, katero je ustanovil pred nekaj leti vneti in požrtvovalni pred. g. p. Bernard Ambrožič, sijajno napreduje in dobiva širše zanimanje med narodom. Prav je tako, naj to plemenito delo napreduje in naj se nje blagi cilj in namen čimprej uresili.

—A. S.

Parnik Vulcania

Poznani parnik Vulcania od Italian Line je zadnji teden zadnji odplul iz New Yorka proti Dubrovniku in Trstu. Takoj po svojem prihodu odplove parnik v ladjedelnico, kjer ga bodo popolnoma prenovili. Popravljalna dela bodo vzela nekako osem mesecev. Parnik bo opremljen z novimi stroji, ki bodo zvišali hitrost ladje, obenem se bodo pa popolnoma prenovile kabine. Enako bo prenovljen tudi parnik Saturnia, in sicer takoj potem, ko bo Vulcania zopet začela vršiti svojo službo. Vulcania in Saturnia sta parnika, ki ploveta med New Yorkom in Dubrovnikom in Trstom.

Za mestnega sodnika namestnika kandidirati v West Allisu, Wis., poznani hrvatski odvetnik Nick Lukas.

V Willardu, Wis., je umrl farmer Jos. Jarc, star 57 let in doma iz Mirne na Dolenjskem. Tu je bival 20 let ter zapuša ženo, brata in štiri sestre.

Predsednikov načrt za socialno oskrbo

Washington, 19. januarja. Kot je bilo poročano zadnji teden v časopisju, je predsednik Roosevelt poslal kongresu poslanico, v kateri zahteva, da kongres naredi postavbo za uvedbo starostne pokojnine in brezposelne zavarovalnine.

V kongresnih krogih prevladuje jako različno mnenje, češ, da predsednik ni šel dovolj daleč v svoji zahtevi in da bo kongres predlog predsednika Roosevelt v mnogih ozirih zboljšal in predrugačil.

Zanimivo je dognati in vedeti, kaj je predsednik pravzaprav predložil kongresu. Glede starostne zavarovalnine priporoča Roosevelt sledeče:

Starostna pokojnina bi znašala prvotno \$30.00 na mesec za osebe, ki so brez lastnih sredstev za preživljenje. Toda ta svota se bo tekom let zviševala, kakor hitro bo narastel tozadevni fond. Pričakuje se, da bodo delanemožni starci v nekako desetih letih lahko dobivali \$100 na mesec pokojnine.

Vlada se ni še odločila, kdaj bo začela z izplačevanjem starostne pokojnine, kajti potrebno je ustvariti popolnoma nov urad, narediti pravila in pripraviti potrebni fond. Računa se, da bo v zelo najmanj eno leto, predno bo vlada začela deliti starostno pokojnino. Mnogi so mnenja, da se starostna pokojnina sploh ne bo začela izplačevati pred 1. januarjem, 1937.

Kdo bo upravičen do starostne pokojnine? Sleherni ameri-

ški državljani, ki je star 65 let ali več, ki je nezmožen za delo in ki nima nobenih drugih sredstev, da bi se pošteno preživljal.

Glede delitve starostne pokojnine bodo morale posamezne države sodelovati z zvezno vlado. To pomeni, da bo morala sleherni država prispevati gotovo svoto v fond za starostno pokojnino. In če bi se katera država uprla zvezni vladi glede prispevkov, bo zvezna vlada odgnala taki državi vse svoje prispevke.

Starostna pokojnina bo enako pod nadzorstvom Zedinjenih držav kot pod nadzorstvom posameznih držav. Tekom prihoda njega leta bo zvezna vlada prispevala \$50,000,000 za pokojninski fond. Začetkom drugega leta pa bodo znašali prispevki Zedinjenih držav vsem državam \$125,000,000 na leto.

Kongres je mnenja, da je ta svota premalenkosta, in tozadevno se bo v kongresu vršila precej zanimiva debata. Predsednik je mnenja, da svota zadostuje, toda do danes ni dobil še enega samega govornika v kongresu k svoji predlogu.

Nihče, ki ni državljani Zedinjenih držav ne bo deležen starostne pokojnine. Poleg tega pa določa predlog Roosevelt, da mora sleherni, ki želi dobivati starostno pokojnino, bivati vsaj deset let v eni in isti državi.

Tekom tega leta zvezna vlada ne bo pobirala nobenih davkov glede fonda za starostno zavarovalnino, toda v letu 1937 se računa, da bo vlada zahtevala od

vsakega delodajaleca en odstotek svote, kot znaša skupna mesečna plačilna lista vseh delavcev, ki zaslužijo \$250.00 ali manj na mesec.

Računa se, da potem ko pride zvezna starostna pokojnina v veljavo, bo ukinjena državna starostna pokojnina, ki znaša danes v državi Ohio \$25.00 na mesec. Dohodki, ki jih dobiva državni fond za starostno pokojnino, bodo zanaprej prihajali v zvezno blagajno.

Kolikor dalj časa je bil ta ali oni delavec v službi pri tej ali oni kompaniji, toliko višja bo njegova pokojnina, ki pa v nobenem slučaju ne bo prekašala svote \$100 na mesec, in to šele po preteku petih let.

Glede brezposelne zavarovalnine vladna določila še niso na jasnem. Najbolj važno vprašanje pri tem je, kdo bo deležen brezposelne zavarovalnine. Računa se, da bo znašala povprečno \$15.00 na teden za družinskega glavarja.

Dočim so mnogi mnenja, da se bo brezposelna zavarovalnina nadaljevala za nedoločen čas, to je, za ves čas, dokler je kdo brez dela, pa to ni verjetno. Najbrž bodo brezposelni dobivali zavarovalnino tekom 16 do 25 tednov brezposelnosti.

Denar za plačevanje brezposelne zavarovalnine bo dobila vlada s tem, da bo naložila vsem delodajalcem, ki imajo štiri ali več oseb zaposlenih, poseben davek. Država bo začela pobirati tozadevni davek 1. januarja, 1936.

AMERISKO-SLOVENSKE VESTI

Dne 15. januarja se je odprla v Chicagu znana Kasperjeva banka, ki je zaprla vrata 24. julija 1932 in v kateri je imelo mnogo naših rojakov in družtev svoj denar. Banka se je reorganizirala ter dobila zvezno zavarovalnino na nove vloge.

Dne 21. aprila l. l. je izginil 49 letni Andrej Sustar, ki je živel v naselbini Luzerne Mines, blizu McIntyre, Pa. Po devetih mesecih so lovci našli njegovo truplo, oziroma okostje. Njegova žena ga je spoznala po čevljih in obleki. Poleg nje zapuša tri majhne otroke in eno sestro v Pittsburghu, v starem kraju pa brata. Doma je bil iz Trpčana pri Ilirski Bistrici na Primorskem.

V Gary, Ind., je umrl za pljučnico Dr. Tom Kekich. Pokojnik je bil rojen v Gary, Ind. iz znane Kekicheve družine.

Rojakinja Mrs. Mary Dovjak je na federalnem sodišču v Chicagu dobila tožbo proti Chicago Taxicab Co. Porota je odločila, da se ji mora plačati \$10,000 odškodnine za poškodbo, katero je dobila 1. decembra 1932 ponoči, ko je naročila taksi, da se z obiska pri neki prijateljici odpelje domov. Ko je taksi vozil po Blue Island, je v bližini Damen Ave. voznik zapeljal v neko stransko ulico in tam širs. Dojvjak napadel in pretepel ter jo cropal za \$59. Na njene krike so prihiteli ljudje, kar je voznika prestrašilo, da je odvrnil z avtom, toda na 2424 Blue Island Ave. je trčel v neki drog pri čemur je Mrs. Dovjak dobila hude poškodbe, pri avtomobilu pa so se odrgala vrata. Voznik je rojakinjo vrzel iz avtomobila in zbežal. Ponesrečenko je našel neki moški ter obvestil policijo. Mrs. Dovjak sta pred sodnijo zahtopala Richard J. Zavertnik in še neki drugi advokat.

Dne 16. januarja je umrla v Chicagu za pljučnico rojakinja Mrs. Anna Zupančič, in sicer na domo svoje hčere Mrs. Eve Zulich. Pokojna zapuša dva sinova in dve hčeri.

V Unity, Pa., je umrl Gregor Demšar, star 58 let doma iz Žirov pri Idriji. V Ameriki je bil 30 let in je bil član JSKJ. Math Miletič, še mlad fant, je bil v Calumetu, Mich., obsojen na pet do petnajst let zapora radi vloma v neko prodajalnico v Red Jacketu.

Ček za en cent

Rojak John Ude, stanujoč v Chicagu, si je te dni belil glavo, kam bi z denarjem. Illinois telefonska družba namreč izplačuje povračilo za preveč plačane telefonske pristojbine med leti 1923 in 1924. Milijonov dolarjev, ki jih mora družba vrniti svojim odjemalcem, je postal deležen tudi omenjeni rojak. Ni pa se še odločil, kako porabi bogastvo, ki mu je bilo naklonjeno. Ček, ki ga je prejel, znaša — \$0.01, po domače povedano, en cent. Stevilka čeka, s katerim je svota nakazana, je 527,307.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Dr. O. Pirkmajer začasní ban dravske banovine

Ker je bil ban dravske banovine, dr. Drago Marušić imenovan za ministra socialne politike in narodnega zdravja, in je že odpotoval v Belgrad koncem decembra, vrši banske posle do imenovanja stalnega bana, pomočnik bana dr. O. Pirkmajer.

Najstarejši slovenski duhovnik

Starosta slovenskih duhovnikov je 21. decembra dopolnil 95. leto. Vsi borci za narod in prósve to, ki so z njim vsopredno orali ledino slovenstva so že padli, vse krije zelena ruša. Monsignor Tomo Zupan pa še živi. — Z žilavo odpornostjo, kakor jo more dati le gorenjska priroda, kljubuje častiti očak vsem togobam, ki jih sicer naklanja življenje v tako visokih letih, bližajočih se višku — stoletnici. Iz tistega tihega Tuscula iz gradiča na Okroglem nad peneco še Savo onkraj Kralja, ogreva tisoče in tisoče slovenskih src ogenj domoljuba.

Od tam poganja in razraša svoje korenine v našo srčno kri drevo Prešernovega rodu. Sorodnik po krvi in duhu se je Tomo Zupan najbolj približal Olimpijcu in z njim bo živel, ko za nešteti njegovi sodobniki ne bo sledu ne imena. Živ simbol zdravja in krepkosti našega naroda, tvorec še v poznih letih, naj nam ostane prelat Tomo Zupan ohranjen do skrajnih mej človeškega življenja.

Zalostna najdba v planinah

Spomladi smo poročali, da je zagonečno izginil od doma 69-letni posestnik Jože Kregar iz Stahovice pri Kamniku. Na praznik sv. Rešnjega Telesa je odšel bos in brez suknjice od doma in nikomur ni povedal, kam gre. S seboj je vzel sekirico in vrvi. Ker ga ni bilo nazaj, so bili domači prepričani, da se mu je pripetila nesreča, ali pa je izvršil samomor. Kljub iskanju in poizvedovanju pa ni so mogli odkriti nobenega sledu za njim. 30. decembra pa ga je našel lovski čuvaj iz Kamniške Bistrice obešenega v planinah nad Konjsko, v bližini znane pastirske "kozje" poti, ki vodi proti Dolu in Veliki planini. Truplo je viselo skoro osem mesecev na drevesu in je bilo že močno razpadlo.

Snubača svoje hčere ustrelil

Pred velikim senatom marioborskega okrožnega sodišča je sedel na zatožni klopi 63-letni posestnik iz Strmca pri Leskovcu. Obtožba se glasi, da je dne 7. oktobra ustrelil iz puške Gabriela Brusarja.

Pokojnega Brusarja slika obtožnica kot pijanca in prepirljivega človeka. Zagledal se je v Kolednikovo hčerko, ki ga ni ljubila, dasi je oče takemu zetu nasprotoval. Posledica so bili prepiri v družini, za katere je zvedel tudi Brusar, ki je potem zagrozil, da bo starega Kolednika zaklal. Ta pa je zopet odvrnil, da bo Brusarja ustrelil, če ga zateče na snubaških potih. Brusar je potem v poletju šel v Avstrijo na delo, povrnil pa se je dne 7. oktobra. Že na povratku se je napil ter razgiral, da bo Kolednika zadrgal, da bo Kolednika zadrgal.

(Dalle na 6. strani)

Zadnje kampanje treh večjih slov. podpornih organizacij

V uradnem glasilu Slov. Narodne Podporne Jednote čitamo, da je bila deset mesecev trajajoča jubilejna kampanja zaključena dne 31. decembra m. l. V teh mesecih je navedena Jednota pridobila skupaj 3,683 novih članov obeh oddelkov in sicer 2,037 odraslih in 1,646 članov mladinskega oddelka.

Jugoslovanska Katoliška Jednota je vodila celo lansko leto svojo kampanjo in je z isto dosegla sledeči uspeh: 827 članov odraslega in 872 članov mladinskega oddelka, torej vseh skupaj 1,699.

Naša K. S. K. Jednota je imela tudi 10 mesecev trajajočo jubilejno kampanjo. V prvih petih mesecih, od 1. avgusta 1933 do 31. decembra 1933 smo pridobili 3,500 članov za naš mladinski oddelek, v drugih petih mesecih od 1. marca do 31. julija 1934 pa 2,226 članov odraslega in 656 članov mladinskega oddelka, jubilejna kampanja je torej naši Jednoti pripomogla do 2,226 odraslih članov in 4,156 članov mladinskega oddelka, ali vseh skupaj 6,382.

V Calumet, Mich., je umrl star slovenski pionir Peter Majerle. Bil je star 60 let in doma iz Starega trga pri Poljanah v Beli Krajini. Ranjki je bil vdovec. Zapuša tri sinove in dve hčeri.

Med kot sredstvo proti ranam

V ljudski medicini je med že od nekdaj na dobrem glasu, zlasti kot sredstvo pri obolenosti zračnih potov. Prav v zadnjem času so pa zdravniki tudi potrdili, da je med izborno sredstvo proti ranam, in sicer v obliki obveze. Skupaj z moko zmecamo med v testo, da se bule in tvori do konca zgnojijo ter da se pri ranah napetost in bolečina omilita. Med nudi v teh slučajih popolno varnost proti dohodu zraka in drži s svojo lepilno močjo robove rane skupaj. Obveza se da enostavno odstraniti s tem, da jo zmocimo v vodi. Med in medeno testo se kmalu razpustita. Ne dvomno ima med v sled v njem vsebovane mravljinčje kisline antiseptične lastnosti in je vsaj kot zdravilno sredstvo do zdravnikovnega prihoda — zelo pripraven za nadomestilo jodiforma, karbolne kisline itd.

Lepi dohodki radio oddajnih družb

New York. — Letno poročilo National Broadcasting Co. naznaja, da je družba imela v lanskem letu nad \$30,000,000 dohodkov, leto prej pa \$29,000,000. Columbia Broadcasting družba je imela dohodkov nad \$15,000,000, ali za dva milijona dolarjev več kot leto prej.

V avtni nesreči je bil ranjen v Brooklynu, N. Y., rojakinja Antonija Hofer, ki se zdravi v bolnišnici.

Londonški vojni muzej

Londonški vojni muzej South Kensington ima jako interesanten oddelek, v katerem so spomini angleških vojakov, ki so zbežali iz nemškega ujetništva. Videti je na primer očala, katerih se je posluževal letale Rathbone, da je delal vtis trgovskega potnika. Star panama slammik je nosil kapitan Leggett, ko je ušel iz ujetniškega taborišča. Russell se je pri begu poslužil nemškega dežnega plašča. V zbirki je vide-ti improvizirane kompase, male črteže poti in smeri, ki so jih ujetniki v prvi sili sestavljali, da so se mogli orijentirati. Kot posebno zanimivost kažejo pismo, ki je s čudovito majhnimi črkami spisano na ozkem traku papirja, s katerim je letalski poročnik Josall sporočil svoji družini, da še živi.

Nesteto takšnih spomenikov bi bilo mogoče zbrati tudi v našem jugoslovanskem muzeju. Toda nihče ni prav mislil prva povojna leta na kako zbiranje in tako se je večina porazgubila. Skoraj ničesar iz vojne dobe nismo ohranili našim znancem. In vendar bi mogli tudi med nami Slovenci dobiti mnogo zabavnih spominjal na veliko vojno dobo.

V Steeltonu, Pa., je umrl dobro poznani rojak John Plut, doma od Suhorja pri Metiki. Pokojni zapuša ženo, sina in dve hčeri.

DRUŠTVENA NAZANJILA

Društvo sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa.

Kakor znano, je naše društvo nameravalo prirediti jubilejno slavnost dne 26. januarja povodom 40letnice svojega obstanka. Ker pa nikakor ni moglo v tako kratkem času urediti vse predpriprave za program omenjene slavnosti, se je isto za nedolgočasno prestavilo za enkrat pozneje. Ta veselica, oziroma prireditev se vrši na dan, kakoršnega bo društvo na prihodnji seji določilo. Že danes vabimo vse naše članstvo, da se za gotovo udeležbo prihodnje seje, tako tudi, da bo rado in složno z odborom sodelovalo, da bo slavnost naše 40letnice tem bolj uspešno izpadla. Več o tem bo naznanjeno v Glasilu.

Odbor.

Društvo sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis.

Zahvala
V imenu odbora našega društva se tem potom lepo zahvaljujem vsem društvom in posameznikom za tako veliko udeležbo na naši domači zabavi, katero smo imeli dne 13. januarja.

Hvala našim vrlim članom in članicam, ki ste darovali toliko dobrih jedil, da ni bilo treba ničesar kupiti in ste s tem pripomogli do tako lepega uspeha. Hvala članom - gostilničarjem, ki ste darovali v ta namen pižajo, cigarete in candy, tako tudi hvala našima trgovcema, ki sta tudi veliko pripomogla pri tej zabavi. Posebno pa se moram zahvaliti Mr. in Mrs. Frank Sagadin ki sta darovala še čez 50 funtov težkega prešča, in hvala Mrs. J. Marn, ki je tega ščedinarja tako okusno pripravila in s tem pokazala, da je izborna kuharica. Hvala tudi našim delavnim članom in članicam. Torej se enkrat lepa hvala vsem, ki ste že na en ali drugi način pri tej zabavi pomagali in pripomogli do tako lepega uspeha, kakršnega sploh nismo pričakovali.

S pozdravom,

Louis Velkavrh, tajnik.

Društvo sv. Antona Padov. št. 72 Ely, Minn.

Naznanilo in zahvala

Zopet moram poročati žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja enemu izmed naših sobratov in sicer Lovrencu Kuharju. Dne 3. januarja se je podal zdrav in vesel na delo, katero je marljivo vršil po naročilu svojega predelavca. Ko so se njegovi tovaršji odpravljali domov z dela, so ga našli ležati v vodi. Ker je bilo še malo življenja v njem so ga hoteli prenesti v bolnišnico, toda na potu je izdihnil svojo dušo.

Pokojnik je bil rojen dne 10. marca 1878 v vasi Černa, fara Gozd, občina Kamnik. Semkaj v Ameriko je prišel prvič leta 1909, toda po preteku dveh let se je podal zopet v staro domovino za eno leto in se leta 1912 zopet vrnil v našo obljubljeni dežel. Žena mu je umrla leta 1916 ter mu zapustila štiri male otroke v starosti 2 mesecev do 5 let, s katerimi je imel velike težave za vzdrževanje.

Pokojnik je bil prava goreška korenina; ni se ustrašil nobene stvari ali dela. Spadal je k dvema društvoma: našemu društvu sv. Antona Padov. št. 72 KSKJ in društvu sv. Srca Jezusovega, št. 2 JSKJ. Bil je dober katoličan in tudi zelo priljubljen pri tukajšnjih rojakih in tudi med drugorodci, kar je pričal njegov pogreb. Vsak, ki ga je prišel kropiti, je bil do skrajnosti ginjen vsled njegove nepričakovane in tragične smrti in ob pogledu na njegove zapuščene otroke - sirote.

Dragi mi bratje in sestre! Tu je ponovni dokaz, kako velike važnosti je, če je človek zavarovan kar pri dveh društvih, ali

pri dveh Jednotah, ker ne vemo ne ure, ne dneva, kdaj nas Vsemogočni pokliče k sebi, in smrti tudi ne izbira med mladimi ali starimi.

Na tem mestu se zahvaljujem dva sinova in dve hčeri pokojnika vsem tistim, ki so darovali cvetlice in za sv. maše zadušnice. Vence so darovali: Mr. in Mrs. Frank Golob in družina, Mr. in Mrs. John Kromar, Mr. John Skul in družina, Mr. in Mrs. John Zaverl in družina, Mr. in Mrs. Frank Skerjanc Mr. Frank Golob, društvo sv. Antona Padov. št. 72 KSKJ, društvo sv. Srca Jezusovega, št. 2 JSKJ. — Za sv. maše so darovali: Mr. in Mrs. Frank Skerjanc, Mr. in Mrs. Mike Papeš, Mr. in Mrs. Frank Golob Sr., Mr. in Mrs. Nick Korent, Mr. in Mrs. Anton Cerar, Mr. in Mrs. John Zupancich, Mr. in Mrs. Mike Cerkovnik, Mr. John Skul, Mr. in Mrs. James Ryan, Mr. Frank Golob, Mr. in Mrs. John Korošec, Mr. Joseph Papeš, Mr. in Mrs. John Lozar društvo sv. Antona Padov. št. 72 KSKJ, Mr. in Mrs. Louis Podstudenšek Eveleth, Minn. Dalje iskrena hvala našem častitemu g. župniku Rev. Mihekiču za tako lepo opravljene cerkvene pogrebne obrede. Iskrena hvala vsem onim, ki so nam pripomogli že na en ali drugi način v teh naših žalostnih urah ob izgubi nepozabnega in dragega nam očeta. Ako je morda kakor ime izpušeno, prosimo oprostjenja. — Žalujoci sinovi in hčere: Lovrenc, Frank, Zofi in Regina.

Mike Cerkovnik, tajnik društva.

Društvo sv. Antona Padov., št. 87, Joliet, Ill.

Vabilo na Card party

S tem naznanjamo vsem članom našega društva sklep zadnje seje z dne 13. t. m., da priredi naše društvo Card party in sicer dne 2. marca ob 7:30 zvečer v Slovenski dvorani. In ker bo še nekaj drugega na vrsti, ste posebno vabljene vsi mladi in stari. Po Card party bo nekaj, kar vemo, da boste vsi zadovoljni, ko se boste domov vračali z lepimi dobrotami. Zato vas prav prijazno in lepo vabimo na našo redko in posebno prireditev. Ker naše društvo kaj takega še ni priredilo, zato bomo pa zdaj toliko bolj, na delu, da bomo vsem ustrežili, mladim in starejšim; kakor že omenjeno, napraviti mislimo nekaj povsem novega. Zato pridite vsi v Slovenski dvorani dne 2. marca. Eden bo tudi tako srčen, da bo dobil takozvani door prize.

Posebno priporočamo našim članom in članicam, da bi ta večer nihče ne ostal doma, kajti dragi nam bratje in sestre, če se že vi ne boste udeležili in nam pomagali, tudi od drugih ne moremo udeležbe in pomoči zahtevati. Naj ne bo nobenega ki bi rekel: Kaj bom hodil(a), saj ne znam igrati na karte, ne na kocke! — To je samo prazen izgovor. Saj bo poleg tega še dosti druge zabave za vse.

Torej ponovno vabimo naše članstvo, tako tudi vsa naša jolietška društva in iz Rockdale, da nas obiščete ta večer, da nam takoj sprva korajže ne zmanjka, ker to je naša prva prireditev te vrste.

Dalje prosimo člane in članice, da bi šli pripravljalnemu odboru na roke ker so vsi novinci za to delo. Kateri noče ali ne more nič pomagati, naj privoščijo za to prireditev vsaj svojo lepo besedo. Vsakdo lahko sodi, da take prireditve potrebujejo dosti pomoči in daril ali dobrot, zato dajmo pomagati vsak po svoji moči, ker grebitka bomo vsi enako deležni. To ne bo prireditev v prid kakega posameznika, ampak v korist naše skupne društvene blaginje. Naj pri tem omenimo, da je naš sobrat Martin Gersch daroval prav krasen rožan v ta namen za door prize,

kdor ga bo dobil, bo gotovo zelo vesel.

Bratki pozdrav in na svidenje dne 2. marca!

Odbor.

Društvo sv. Jolefa, št. 103, West Allis, Wis.

Vsem članom in članicam našega društva se tem potom naznanja sklep zadnje seje z dne 7. januarja, da vsak član in članica mora plačati svoj assessment vsak mesec najkasneje do 25. Kateri ne plača svojih prispevkov do tega dneva v mesecu (25.), se ga suspendira.

Torej prosim naše članstvo, da izvolite to naznanilo vpoštevati in se po istem ravnati. Če bo kateri suspendiran, naj se potem ne jezi na uradnike društva, ampak naj posledice sam sebi pripiše.

Nadalje je bilo sklenjeno, da mora vsak član(ca) prispevati 50c v društveno blaginjo; ta izredni assessment se mora plačati z rednim assessmentom meseca februarja.

Bratski pozdrav,

Louis Sekula, tajnik.

Društvo sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.

Članstvu našega društva se tem potom naznanja sklep zadnje (januarske) seje, da se je vsled bolezni našega dosedanjega tajnika brata B. Znidaršiča izvršila prememba in sicer je bil podpisani začasno izvoljen na njegovo mesto.

Torej vas tem potom prosim, da se v bodoče, ali do preklica obračate v vseh slučajih glede društvenih zadev na sedanjega začasnega tajnika. Ob enem vas tudi prosim, da bi mi šli na roke in da bi sodelovali z menoj kajti le z vašo točnostjo mi boste prihranili dosti nepotrebnih potov. Nikar ne pričakujte, da bom jaz hodil po hišah vas opominjat na vaše dolžnosti, jaz se bom ravnal in strogo držal naših društvenih in Jednotinih pravil. Toliko vsem v blagohotno naznanilo in ravnanje.

Z bratskim pozdravom,

Frank Okoren, zač. tajnik.

4759 Pearl St.

Društvo sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans.

V prijetno dolžnost si štejemo, da se tem potom zahvalim članicam našega društva za veliko udeležbo na naši letni seji dne 9. decembra 1934. Navzile slavnemu vremenu se je okrog 3. ure popoldne začela naša zborovalna dvorana polniti kot še nikdar prej. Ko se je začela volitev, se je videlo iz obrazov članic, da so vse zadovoljne s prejšnjim odborom, ki je bil ponovno večinoma soglasno izvoljen tudi za leto 1935 z prav nam izjemo.

Dragi mi sestre! Jaz, kot vaša šestletna tajnica se vam še posebno zahvalim, ker ste vse moje bivše opomine tako vpoštevale. Tako tudi nisem pričakovala, da bom dobila toliko glasov, skoraj sem bila soglasno izvoljena. Lepa vam hvala tudi ker ste plačale assessment za društvo in Jednoto, da ste se toliko trudile v letu 1934, da še nobeno leto ni bilo manj dolga za prenesti za naprej kakor ravno leto 1934. Samo za opo Jednotino doklado ste nekatere članice še dolžne, pa upam, da boste to uredile tudi brez mojega opomina v kratkem času. Resnično povedano, da nisem v tem oziru imela česa sedaj dosti stitnosti; samo kajdar je razpisana kaka naklada, to je največji križ za tajnico, svoječasno je bilo treba članicam isto razlagati in pojasnjevati, toda to pot je pa šla stvar gladko ker je bil razpis zadnje naklade večkrat v našem Glasilu priobčen, da so članice o nji znale. Ponovna vam lepa hvala za vašo pozornost in točnost! Le skrbite, da boste tudi v bodoče tako redno plačevale in se redno udeleževale mesečnih sej. Glede plačevanja assessmenta naj vsaka pazi, da

bo plačala vsak mesec sproti, če je le mogoče; plačate tudi lahko vsak čas na mojem domu, denar vedno s veseljem sprejemam.

Uradnice našega društva za tekoče leto so sledeče: Predsednica Marija Cop, podpredsednica Marija Hotujec, tajnica Katarina Majerle, zapisničarka Marija Višček, nadzornice: Julija Grgič, Marija Lasteric, Angela Majerle; bolniška predsednica Margareta Sterk, obiskovalke Marija Majerle Sr., Marija Stimenc in Ana Ritmanič, predsednica za zabavne prireditve Marija Anzicek.

K sklepu tega dopisa pozdravljam vse članice našega društva. Poseben pozdrav od mene in mojega moža do najunih sorodnikov in prijateljev tam v mrzli Minesoti na Ely in v Hibbingu. Dal Bog, da bi se še kakterikrat skupaj videli in veselili.

Katarina Majerle, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill.

Na zadnji letni seji so bile izvoljene sledeče uradnice našega društva za tekoče leto: Predsednica Mary Ceponi, podpredsednica Frances Furlan, tajnica Frances Tercek, zapisničarka Josephine Setnikar, blaginjičarka Frances Drobnic, nadzornice: Agnes Ivanetich, Rose Sebenik, Katherina Petrovič, vratarica Jennie Ogrin, zastavonosilke: Johana Novak, Jennie Novak, društveni zdravnik Dr. L. Kompare. Mesečne seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu.

Vabljen ste, drage sestre, na prihodnjo sejo, ki se bo vršila dne 27. januarja. Na tej seji bodo nadzornice prebrale račun zadnjega leta; le pridite v velikem številu!

Na bolniški listi so sledeče naše članice: Ana Slana, Vincencija Pucini in Frances Govekar. Želimo jim, da bi kmalu okrevale.

S sosestrskim pozdravom,

Frances Tercek, tajnica.

Društvo sv. Roka, št. 132, Frontenac, Kans.

Naše društvo je na zadnji letni seji izvolilo sledeče uradnice: Predsednik Joseph Zorc, podpredsednik Mike Pencil, tajnik in blaginjičar Frank Starchich, zapisnikar Anton Kotzman, nadzornika: Jacob Cukjati in Josip Volek, društveni zdravnik Dr. John Bierlein.

Ob enem tudi naznanjam, da je nagle smrti umrl John Polker, član našega društva; zapuščila vdovo Marijo, pet sinov in tri hčere. Pogreb se je vršil po cerkvenem obredu ob velikem udeležbi društvenih članov in članic in pa njegovih znancev ter prijateljev, ki so prišli ob blizu in daleč.

Pokojni naš sobrat je bil rojen leta 1868 pri sv. Barbari nad Škofjo Loko, torej je bil star 66 let. Zaeno je spadal tudi k društvu št. 434 SNPJ. v Arma, Kans. Iz starega kraja je prišel leta 1901.

Žalujoci preostali naši iskreno sožalje, pokojniku mir in večna luč naj mu sveti!

S pozdravom,

Frank Starchich, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill.

Tem potom se naznanja vsem nenavzočim članicam zadnje seje, da smo na isti sklenile prirediti Card in Bunco party ter ples in sicer dne 7. februarja ob osmih zvečer v cerkveni dvorani. Istočasno ali ob enem bo naše društvo obhajalo tudi svojo 24. letnico obstanka. Na zadnji seji je bilo zaeno sklenjeno, da bodo pri naši prihodnji prireditvi dne 7. februarja članice zaposlene po abecednem redu. Kot voditeljica te prireditve je bila izvoljena sestra Ema Shimkus. Upam, da bomo vse skupaj složno sodelovale v korist naše društvene blaginje.

Na zadnji seji je bil tudi navzoč naš g. župnik Rev. Paskal, da je zaprisegel društveni odbor za tekoče leto. Najlepša mu hvala za to. Po seji so nas odbojnice in druge sestre prav lepo pogostile z okusnimi jedili, to so bile: Mrs. Ema Shimkus, Mrs. Mary Furar, Mrs. John Baznik, Mrs. Mary Shetina, Mrs. Agnes Kastigar in Miss Frances Jančar (La Salita), slednja je prinesla prav okusno potico. Da smo se pa še malo bolj okrepčale in postale dobre volje, sta sestre Mrs. Bruder in Mrs. Podvršek prinesli nekaj kalifornijske kapljice. Vsem skupaj lepa hvala ker ste tako društvu naklonjene!

Dragi mi sestre! Upam in želim, da bomo tudi v tem letu složno skupaj sodelovale kakor s prejšnjo tajnico Mrs. Furar, ker ona je bila v resnici navdušena za društvo in Jednoto. Tako se bom tudi jaz trudila kar bo največ v moji moči in zmožnosti da ustrezem vsem članicam. Naj nam v to priporoče naša patrona in naj nam podeli Bog svoj blagoslov pri našem delu.

S sosestrskim pozdravom,

Ana Klopčič, tajnica.

1121 Third St.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis.

Ker je bila na redni seji dne 6. januarja bolj slaba udeležba, hočem potem Glasilo poročati o stanju društva za minulo fiskalno leto od 1. jan. do 31. dec. 1934.

V tem času je bilo skupnih dohodkov \$6.680.17, člani so naprej plačali za leto 1935 \$52.54, skupaj \$6.732.71. Skupnih stroškov je bilo \$6.712.07, torej smo napredovali za \$20.64. Še neplačan assessment za leto 1934 je \$208.20; ako bi bili vsi plačali, bi napredovali za \$228.84.

Da bo pa članstvo vedelo kakše stroške smo imeli, navajam iste tukaj specifičirano:

Na Jednoto skupaj odposlano	\$4.095.06
Izplačana bolniška podpora	300.00
Cvetlice za umrle	15.00
Za sv. maše zadušnice	6.00
Stroža pri umrlih	12.00
Rent od dvorane	20.00
Odobrovi od dolga	28.00
Darovali za slikanje sestrsk	
hiše	7.00
Pisalni papir	5.25
Sv. maša na dan skupnega sv. obhajila	5.00
Sv. maša na praznik sv. Cirila in Metoda	2.00
Postni stroški tajnika	4.26
Brazjav na konvencijo KSKJ	.82
Zvezni davek za 24 čerkov	.42
Plača predsednika	12.00
Plača tajnika	168.00
Plača blaginjičarja	24.00
Plača zapisničarja	15.00
Skupni stroški	\$6.712.07

Stanje društvene blaginje 31. dec. 1934

Pojeno cerkvi
 \$2.700.00 |

Pojeno J. Udovihu na prvo vknjizbo
 500.00 |

Vloga na Security Nat'l banki
 476.79 |

Skupno denarno imetje
 \$3.676.79 |

jake ter rojakinje v naši naselbini in okolici, da nas posetijo omenjeni dan. Pripravljeni odbor vam obeta postrežbo po najboljši moči.

S pozdravom,
Frances Mohorich, tajnica.

Društvo sv. Martina, št. 213, Colorado Springs, Colo.

Na podlagi dosedanjih dopisov iz naše naselbine se vidi, da mi rajše bomo kot pisemo.

Kar se tiče našega društva je bilo zadnje leto (1934) bolj nesrečno ker smo izgubili kar dva člana in sicer oba v najljepših letih. V juniju je umrl naš sobrat Joseph Rhoades, dne 29. decembra pa naša sestra Pavlina Gabrovšek. Prvo označeni zapuščala žalujejo soprog in eno hčerko, pokojna sestra Gabrovšek pa mater, enega brata ter štiri sestre.

Vimenu našega društva se moram zahvaliti gl. tajniku naše Jednote za hitro in točno izplačilo posmrtnine, ki je bila izplačana že en teden po smrti pokojne Pavline Gabrovšek njeni materi. Redki so slučaj, kjer bi kakšna podpornica organizacija v tako kratkem času izplačala posmrtnino in priskočila na pomoč vdovam in sirotam.

Rojaki in rojakinje naše naselbine! Če se niste nikjer drugje zavarovali, pristopite k našemu društvu in k naši Jednoti. Naj glede posmrtnine naše pokojne sestre Gabrovšek omenim, da je spadala h KSKJ, samo tri mesece, pa so dobili njeni sorodniki izplačano celo zavarovalnino.

Pri tej priliki prosim člane in članice našega društva, naj skušajo pridobiti kaj novih članov, da nas bo večje število pri društvu. Pred vsem moramo nadomestiti število teh, katere nam je kruta smrt zadnje leto odvzela.

S pozdravom,
Steffa Hansen, tajnica.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Predsednik društva sv. Stefana, št. 224, Cleveland, Ohio. — Vaše naznanilo, oziroma vabilo na veselico je bilo pomotoma izpuščeno v zadnji številki Glasila. Kakor vam posebno naznanjeno, smo dali dotično vabilo tiskati v petkovi izdaji "Ameriške Domovine." — Pozdrav.

LISTNICA UREDNIŠTVA

V prihodnji izdaji bomo priobčili novi imenik krajevnih društev z uradniki za tekoče leto. Dasiravno so se volitve novih uradnikov vršile še v decembru lanskega leta, nam še manjka tozadevni imenik 13 društev in sicer: št. 39, 58, 73, 83, 84, 109, 114, 121, 124, 168, 198, 220 in 236. Vsako društvo je prejelo iz glavnega urada dve poli, oziroma dvojce tiskovin za imenik novih uradnikov; eno polo se je imejlo poslati na glavni urad, drugo pa uredništvu Glasila.

Gorinavedena društva naj torej dopolnijo uredništvo Glasila imenik novega odbora takoj, kajti v nasprotnem slučaju nam ne bo kazalo drugega, kakor priobčiti še stari ali lanski odbor.

DOPISI

Joliet, Ill. — Dasi je bilo pretečeno leto za delavce zopet zelo slabo, ker vsakdanje potrebe so se znatno zvišale a zaslužka ni bilo skoraj nobenega, tako da tisto obljubljeno prosperiteto izza 'vogala' že več let tako težko pričakujemo, upamo pa le, da enkrat pride na boljše. Vendar je naša Zveza slovenskih društev v Jolietu, pod katero je združenih 15 slovenskih podpornih društev raznih slovenskih jednot in zvez, storila v pretečenem letu povoljen korak napredka. Že takoj v začetku leta so pričela društva Zveze prirejati zabavne prireditve kakor domače zabave, večere, plesne veselice, card

in bunco parties in v poletni sezoni pa piknike; društva niso s svojimi prireditvami pričakovala velikega finančnega uspeha pač pa so hoteli dati članstvu nekoliko razvedrila, da smo tako vsaj nekoliko pozabili to nesrečno depresijo. Skozi celo leto je teh 15 društev priredilo 32 raznih veselice in Zveza dve, katere so bile vse povoljno obiskane. Odbor Zveze je naredil pogodbo z Rivals klubom za piknike društev Zveze tako, da so vsa društva imela svoje piknike v prijaznem Rivals parku proti jako znižani ceni.

V pretečenem letu smo obhajali troje obletnic: 27. maja so skupna društva K. S. K. Jednote obhajala 40. obletnico K. S. K. J., 22. julija je obhajalo društvo Joliet's zavednost št. 115 SNPJ svojo 25. obletnico obstanka društva, 19. avgusta je obhajalo društvo sv. Družine št. 1 DSD 20. obletnico obstanka društva in ob istem času je obhajala 20. obletnico tudi Družba sv. Družine. Vse te slavnosti so se vršile v jako lepem redu z veliko udeležbo vseh društev.

Na sejo Zveze dne 10. avgusta je odbor Zveze povabil kot govornika dobro poznanega odvetnika Jas. E. Burke. V glavnem je bil njegov govor o bratstvu; njegov govor nam ne bo šel iz spomina, ko nam je tako lepo orisal pomen bratstva.

Skozi poletje smo imeli več slovenskih radio programov, kateri so bili jako zanimivi, Zveza je nameravala prirediti 2. septembra Slovenski dan s piknikom, ker je pa ta dan deževalo, da se ni moglo vršiti, zato smo sklenili, da priredimo jesenski ali Harvest piknik 7. oktobra. Tako lepe prireditve še ni bilo v Rivals parku, posebno je bil prizor lep in zanimiv, ko so stopile na oder štiri slovenske dekleta, katere so bile v kontestu, katera bo slovenska kraljica tega večera ali "Harvest Queen"; te so bile Miss Mary Setina, zmagovalka, Misses Helen Vesel, Elizabeth Petric in Mary Pirc. Uspeh tega piknika je bil jako lep; prebitek je znašal \$500. Zveza tudi skrbi že več let, da pride Milavž v našo šolo, kjer odbaruje šolske otroke z božičnim darilom.

Tako sem vsaj nekoliko opisal delovanje naše Zveze slovenskih društev v Jolietu. Sedaj pa prošim vse zastopnike in zastopnice te Zveze, da se za gotovo udeležite prihodnje seje Zveze, katera bo v petek zvečer, dne 25. januarja v Slovenia dvorani, spodaj; pridite vsi, da bomo zopet ukrepali o društvenem delovanju v letu 1935, tako da bomo pod Zvezo v resnici gojili idejo pravega bratstva. — Pozdrav.

Za Zvezo slovenskih društev:
John Nemanich, tajnik.

Julika Kovačova, Slovenska Krajina: Prekmurski problem

Prekmurje, nam tako malo znano Prekmurje, je del naše slovenske domovine, njena najzgodnejša pokrajina. Ko prinašamo danes našim čitateljem tako lep in zanimiv opis prekmurskega ljudstva v njegovem lastnem lepem prekmurskem narečju, smo mislili posebno tudi na naše številne tukajšnje prekmurske rojake, ki upamo, da bodo našega pisanja veselili, ki jih najlepše pozdravljamo in jih v naše vrste vabimo.

Uredništvo.

1. Poglejmo istini v obraz!

Edno velmo napako majo namre skoraj vsi gospodje, štiri pišejo od nas, to, da so zadovoljni s kratkim obiskom v Slovenski Krajini i mislijo, da njim takšni obisk že odpre oči, da njim kratak obisk da sposobnost pravičnega sodnika. Druga njuna navadna pogreška je, da sodijo Prekmurje, to se pravi,

vi, ka gučijo od prekmurskega problema, četudi nikaj ne vejo, ali samo malo znajo od tega: kak smo mi živeli v zadnjem desetletju pred bojno, potem v časi bojne i v letaj, štere mamo za seboj od tistoga dneva, kda je prišeo naš kotiček pod oblast združene domovine južnih Slovanov.

Što ne pozna to do dnes ne napisani zgodovine nas nemro scediti. Zato je potrebno, da edinok povemo vsem prijatelom i neprijatelom naše rojstne domovine: pogledajte istini v obraz!

2. Desetletje pred svetovno bojno

V zadnjem desetletju pred svetovno bojno je meo naš domaći kotiček čisto svoj obraz. Ta posebni prekmurski svet je nastano pod vplivom štiri dnes malo znanih sil. Prva takša oblikujoča sila je bila, ka smo živeli na kulturno tromeji. Nemška, slovanska in vogrška kultura so mele svoje meje okoli nas. Posledica je bila, ka smo dobili rod, šteri je meo jako dober jezikovni čut. Slovenski, nemški, vogrski je je zlehka navčeo naš človek, meo je tedo zlati ključ, šteri njemi je odperao vrata i srce doma, v bližoj i v dalnjoi tujini. Te zlati ključ njemi je dao koračo, da je vupao v svet, na vse kraje, ge je lejko računao na zaslužek. Prekmurec je bio liki ptica selilka vsepovsedi poznani i vsepovsedi lepo sprijeti delavec.

Druga sila, štera je vplivala na naše ljudi, je bila istina, ka smo živeli na gospodarskoj dvojni. Kmetijska Vogrška i industrijska Avstrija sta meli skupno mejo v našem kotički. Cesta od Dolnje Lendave prek žurske Sobote do Radgone je postala prometna žila, poleg štere se je naselo podjeten židovski kapital, šteri je dobro i spretno skrbio za zamenjavo naših pridelkov i avstrijskih izdelkov. Naše žito, živino, kure, belice, sadje smo vsikdar lejko spravili po kratkoj poti v Avstrijo, od Avstrijev smo pa dobili njuve izdelke iz fabrik. Za dobro i živo kupčijo smo meli vse na razpolago, gospodarsko delovanje je bilo zdravo, zato je lejko živelo na stotine družin pri nas brez toga, da bi mele zadosta svoje zemlje.

Gospodarska dvomeja je bila tudi vzrok, zakaj je nastano pri Muri med nami in brati prek Mure gospodarski zid. Na južnom bregi Mure so meli ravno tiste pridelke kak mi, oni so se borili za ravno tisti trg, kak mi gospodarsko smo bili vedno ke vredni, zato smo se odbijali.

Tretji vzrok posebnoga prekmurskega obraza je bio te, ka naš oča posebno na Dolnjem Prekmurju ne da grunta samo edinomi od svojih, drugim pa samo menšo odškodnino v penezaj. Pri nas so vsi sinovje i hčere v enakoi meri dobili od oče, ali matere — vse. Ta ščega je prinesla na ednoj strani prenaseljenost, na drugoj strani pa je vezala naše male ljudi na domaćo grudo. Lejko je hočeo naš človek po sveti, srce ga je vsikdar vleko domo na falček zemlje, šteri je podeduvalo od oče, ali matere. Istina, ka se je na te način dobila zemlja, ali istina je tudi to, ka smo meli vsikdar zemljo za tiste ljudi, šteri so bili sposobni; tej so lejko postonali iz pravoga siromaka — pravi mali kmetje. Vsem jednaka delitev zemle nam je dala pameten, živav domaći srednji staj; šteri se je od leta do leta pomlajao.

Zadnja oblikujoča domaća sila je bila borba vogrškega meščanstva proti veleposestnikom i velikim bogatašom, (fabrikanom, bankirom) šteri so imeli v Avstriji i na Vogrskom vso oblast v svojih rokaj. Kapitalisti, to je bogatini v Avstriji, so izkoriščali tovarniške delavce; edini so bogateli, velka večina pa je stradala. Siromakštvo je škodilo meščanom i šolanim ludem, zato bi tej radi meli bole pravičen svet. Ali

guč od agrarne zemlje, ali od kakše druge socijalne pravičnosti je najšeo pri vladajočih gluha vuha i — bat. Tisti, šteri so se morali boriti proti premoćnim bogatinom v Avstriji i na Vogrskom, so ne smeli agitirati za socijalno pravičnost, zato so se krili pod bole neudni plašč, govorili so od krivice, štere se prej godijo vogrskomi narod. Tak je nastalo vogrsko nacionalno gibanje, štero bi rado spravilo do vkeše moći meščane i šolane ljudi, pomagalo pa tudi delavcom v tovarnaj i na veleposestvi. Za vogrski nacionalizem se je ogrevao tisk, za to so delave vse šole i so nam dale — slovenske nacionaliste, mlade duhovnike, šteri so se v vogrskoi šoli navčili, ka materinski jezik i svoj narod lubiti je sveta dužnost vsakoga poštenoga človeka. Žela po socijalnoj pravičnosti je bila za naše mlade šolane ljudi tudi lepa, ar so većinomaj živeli od maloga človeka, šteri je malo dao, če je moceo prenašati sukeščino i več, če njemi je dobro šlo. V borbi za socijalno pravičnost sta bila vogrski nacionalist i slovenski nacionalist v ednoj bojnoj vrsti!

Što bi mislo, da velka gospodna ne bi razumila, ka se skriva pod vogrskom nacionalov agitacij, on se moti... Bogatini so bili proti vogrskim nacionalistom! Zato so tej mogoćnej pravčasno poskrbeli za mržlo vodo na vroće nacionalistične glave: podpirali so narodne menjšine... Pri nas so ne primer pustili, ka smo dobili duhovnike, šteri so se šorili za pravice slovenskega jezika, pustili so, ka so se slovenske knjige i novine štampale v tiskarni vogrškega škofa... Vogrski nacionalisti so terjali več socijalne pravičnosti, vladajoči bi pa radi ponicali moć vere za vzgojo nesebičnosti — siromakov... So pa bili med njimi tudi nesebični, ki so od srca pomagali siromakom i bili tudi šovinisti, ki poleg vogrškega jezika drugoga neso trpeji.

3. Kak smo živeli pred bojno

Opisane štiri sile, so narod v Slovenski Krajini razdelili na tri vične socijalne plasti.

Gospodarje so bili veleposestniki, kapitalisti, to je bogati tržci, i šolana gospoda. Veleposestnik je meo zemljo, pčeneze, pri oblasti prvo reč. Meo je dobro zemljo, pčeni delavce, bluzi trg, gibčne trčee, pri oblasti odprta vuha za vse žele, zato je bio zadovoljen. Ništerni pravijo, ka je bio gizdav, krivljen, proti menjšini vozko srčen. To so prazne reči! Veleposestnik je bio gospod, najvećkrat radodan, redko pa vogrski nacionalist, ar je znao, ka moć vogrškega nacionalizma je najvećša nevarnost za njegove predprave. Veleposestnik je bio dober državlan pokojne Avstro-Vogrške, ponosen gospod, šteromi niti na miseo ne prišlo, ka je krivica, če ma on vse, velka večina naroda pa samo malo, ali nikaj. Tudi ne vala, ka piše g. Kozak, da bi služabniki veleposestnika meli drugo mero za Slovence, kak za Vogra. V svojoj premoći je vido grof samo človeka, nikdar pa ne Vogra, ali Slovenca i to tem bole ne, ar posebno v Vogri skor nikdar ne mao nikaj skupnoga.

Solani ljudje so se većinomaj ravnali po želi veleposestnika. Zakaj? Ar so bili proti njemi siabići. Odvisni so bili od veleposestnika. Župnikov en deo je dobo faro po privolenji veleposestnika, posvetna gospoda pa šest in zaslužek.

Kapitalisti, mislimo židovski tržci, so se tudi dobro razmili z veleposestnikom, ar njim je to neslo. Drugo domaćo socijalno plast smo meli v srednjem stani. V toj skupini so bili samostojni kmetje, obrtniki, mali tržci. Tej so, tudi dobro, živeli na gospodarskoj dvomeji. Tem je tudi dihalo, ka majo fal delavce i dober trg. Prijalo njim je, ka

so po privolenji "gospode" vladali v občini, v fari, volili so notaroša vučitele... Veleposestnik njim je dao semensko žito, plemensko živino, za malo arendno zemljo, službo palera. Sin iz domaćega srednjega stana se je fal šolao, dobo je dobo službo doma, ali gešče v velkoj državi, gde so živeli Slovani.

Domaći srednji stan je dobro živo bio, je zadovoljen; skoro vsikdar se je rad pokoravao gospodi, ar so meli vednake interese. V politiki so te tudi ravnali šolani gospodje — pa volilna pečenka. Meli so kaj smisla za vogrski nacionalizem? Ne. Ta novotarija je bila srednjimi stani samo novotarija. Srednji stan je šteo meti "mir i red," gospoda tudi. Sin, šteri je prišeo iz vogrške šole, bi že bole razmo žele vogrskini nacionalistov, ali vido je na svoje oči i čuo na svoja vuha, ka je ne Madjar, oča i mati sta gučala z njim slovenski, ali nemški v nemških občinaj.

Ogromna večina naših je pripadala siromakom, šteri so meli samo mižico, par ogonov zemlje, pa svoje za delo sposobne roke. To so bili naši — proletarci — delavci.

Čudno je, ali itak istina, ka je bio naš proletarec najvećkrat zadovoljen. Meo je dober jezikovni čut, zato se je lejko vdomaćo po sveti. Takse, potni listi, obrtni listi i spodobne reči ga neso ovirale, mejo je prestopo z delavskom knjižico. Služio je povsod gde se je samo dalo, ali če njemi je bila sreća mila, je prišeo domo, postavio si je na herbanjoj zemlji hižo, povećšao je posestvo, ar je bila zemlja vsikdar k odaji i je pomali ali zagvisno prestopo v višji stan, med ljudi, šteri so kaj pomenili v občini, v fari i stem je dosegno za njega na zemlji najvećšo srečo. Slaba letina na Vogrskom, ali kriza v tujini sta istina drapolni na našega proletarca, ali kda je minola kriza, je ta naša domaća ptica selilka, začućkala, veselje z srečov je bilo v srci delavca doma.

Ali je bio proletarec nacionalist? Ne. Meo je skrb za vsakdanješni kruh. Vogrška šola ga je ne motila, ar je čuto, da njemi je velevalo srce in če se je dobo vroćekrvni Vogrini, šteri bi ga rad ovirao pri toj tihoj sreći, pa ga je namlato sam, ali skupno v pajdašiji.

4. Štiri strašna bojna leta

Svetovna bojna je razbila mir med domaćimi socijalnimi plastmi.

Gospoda je postala premoćna. Reč veleposestnika je rešavala ljudi iz streških jarkov. Za vse pridelke je meo veleposestnik v vojski dobre kupce. Nesreće na bojišči so prle ponosnimi gospodi zmešale račune, zavolo "nevernosti" menjšin je vido jedino rešitev svojih predprav v Madjarah i Nemcih; prle samo državlan je zablodo na vode nacionalistov.

Kapital je meo zlati rudnik. Lifraro je vojakom, doma pa služo pri aprovizaciji.

Solani ljudje doma so trepetali za svojo kožo, neusmileno so zvršavali vse zapovedi oblasti, rekviracije so postale neznosne. Srednji stan je trpo... Delavne sile ne bilo, domaći sin ali oča sta krvavela na fronti. Oblast je od leta do leta zmenšavala prle navajene pravice kot trig srednjega stana. Rekviracije so pritisnole.

Najveć je trpela družina proletarca delavca. Podpore so bile male, moški pa, šteri bi lejko služili kruh, so bili v bojni. Prle navadno siti, so stradali, prle oblečeni so meli cote, prle obuti raztrgane podplate. Trgovine so bile prazne, cukar, petrol, tobak so davali na karte. "Kruha nam dajte!" so prosili siromaki, oblast pa je kazala na zeleno trato...

Nesreća je povećšala gorećnost domaćih zapušćeni od vseh so se obrnili k božoj smilenosti.

"Novine" "Marijin list" so z većkim razumevanjem čeli ljudje, posebno vojaki, šteri so spoznali na frontaj, da je slovenski dragi kinč, da s slovenskim jezikom človek dale pride kak z vogrskim, da je Slovenov dosta...

Bojna je prinesla zmago neprijatelom Avstrije i Vogrške. Revolucija grofa Karolyja i boljševika Bele Kuna je pogazila v blato ugled oblasti. Kapital je pobegno. Veleposestnik je samo iz vogrškega zaledja gledao kak ropajo njegove gradove. S slabimi penzi plaćana inteligenca je stradala.

Trgovine so bile prazne, dela nindri... Vse je čutilo, da se more začniti druga, novo, od razbitoga lepše življenja.

Te je pokazao domaći tisk na pot rešitve: pokazao je na — Jugoslavijo.

5. Oslobojeni, zjedineni!

Demarkacijska črta na severnoj meji Prekmurja je prinesla novi svet.

Veleposestniki je vzel zemljo i jo dala agrarnim interesom. Veleposestnike je teda pogнала meć sovražnike Jugoslavije. Razbita Avstrija, zmenšana Vogrška, potem mejo na tri strani so dale zaslužek kapitali indri, te več ne poznao lubežni do naših. Domaći kapital je bio teda — proti Jugoslaviji. Inteligenca, štera je bila vaje na vogrskoj uprave i jezika, se je odpravila prek meje, bila je — proti Jugoslaviji. Srednji stan je na razno, kak bo zhalao brez prijatelstva navajene gospodi i veleposestva, trepetao je za usodo svojih šolanih sinov, za svoje pravice v občini i fari, bojas se je od glasnih i srećnih agrarnih interesentiv... z ne najvećšim zavupanjem je gledao na novo državo... Najveć prijatelov je mela Jugoslavija med siromakšejšimi. Tem je agrarna zemlja obećala kruh, vrejene razmere, za demokracijskov črtov pa zaslužek. Proletarci se je dopadnole, da lejko voli, da ma tudi on reč pri občini, pri državnoj politici. Delo domaćega tiska je rodilo lepe sadove, prle nacionalno mlaćni so spregledali, postali so ponosni na svoje slovanstvo in vernali so, da je dugo let zanemarljena slovensčina vrednost — kinč.

Većina je odprla srce, dala je rodno njivico za jugoslovanske sejalice.

6. Greh se kopićijo...

Pobojna Jugoslovanska politika je mela edno nalogo: povećšati tabor tistih, šteri so s srcem i razumom za Jugoslavijo. Proletarcom je mogla dati zemljo i odprto pot v zaledje, gde se je lejko najšeo zaslužek. Borba domaćih vodilnih krogov za podelitev agrarne zemle sam domaćim je mela te namen, da pridobi tem več siromakšega naroda novoj državi i ne nikši separatizem. Mi smo priloščili zemljo dobrovolcom, beguncom, ali borili smo se itak za vsako grudićo zemle, ar smo meli domaćih siromakov česta, neprijatelov Jugoslavije pa tudi ne malo. Socijalna pravičnost to zahteva, da ne govorim od lubežni.

Domaća politika je šla za tem, ka bi kim več domaćinov, šolanih ljudi, prišlo do službe. Ne zato, ar smo bili proti bratom, nego zato, ar je to terjala jugoslovanska pametna politika, štera je morala dobiti prijatele med kotrigami srednjega stana i ar je to pravičnost zakonov v novoj državi najbolje potrdjevalo.

Domaća politika je želela meći popuno gimnazijo v Murski Soboti, ar je v korist jugoslovanske politike, če mamo moćen kader jugoslovansko vzgojerih šolanih ljudi.

Domaća politika je delala na cjaćenji moći domaćega tiska, ar je po interesih razbito slovensko družbo to vezalje držalo "kuper kak celoto i jo vezalo s slovenskob celotom v edno jugoslovansko telo.

I zdaj pitamo:

1. Melo je delno slovensko zaledje, posebno pa inteligenca v Prekmurju, smiseo za potrebe naših agrarnih interesentov? Ali se spomina na borbe, štere smo mogli domaćini pronašati, samo zato, ar smo potom agrarne reforme pridobivali tudi interesno navazane ljudi Jugoslaviji? Ali se češće spomina delno slovensko zaledje na strašno borbo proti gospodi, štera bi rada pod imenom prostovolnoga odkupa spravila iz žepov slovenskih siromakov težke milijona, ne pravimo sebi — nego skritim bogatinom i neprijatelom uJugoslavije, šterim je pokvaro vse račune ravno zadovoljen domaći proletarec? In pitati moremo tudi to: jeli so meli vidni neprijatelje agrarnih interesentov prijatele med "odličnimi rodolubi," ali ne?

2. Zaposlitev domaće inteligenca je jemala moć odselitvi i je vezala naš srednji stan na novo domovino. Jeli je razmila velka večina naše inteligenca iz delnoga slovenskega zaledja pomen žele, da vsi, tudi menje sposobni domaćini majo pravico do službe? Ne. Ta misel je tudi danes odurna, zato pa mamo borbo med prišleki i domaćini, štera je nepotrebna, ne-pametna i štero s silov ne spravimo iz sveta. Iz domaćega kraja brez pravega vzroka pregnani domaćini bodo našli pot do srca našega neprostoga človeka, zato se že poskrbi — neprijateo, ki se kaže da ščebiti prijateo.

3. Jugoslovanski interes je bio, ka dobimo moćen kader jugoslovansko vzgojenih inteligentov. Zato smo terjali i prostimo tudi dnes za popuno gimnazijo. Da majo prećanski kraji prevec šolanih ljudi tudi za naše Prekmurje, to verjemo, nemre-mo pa vervati, da bi namestitev tudi najboljih delavcov s preka nadomestila z gubio, štero majo interesi države s tem, da mamo premalo šolanih domaćih ljudi.

4. Država je liki velki dišeći pušlec, zvezan iz cvetov, šteri so različne barve. Meja sama je samo trdo zvunejšnje vezanje. Menše skupine vednakih rož veće skupni jezik, pri nas slovensko narečje. Vretina toga domaćega vezalja je domaći tisk i domaće slovensko narečje. Če bi najvećši neprijatele države terjali odpravu domaćega tiska, bi to razmili, ali kda vidimo, da se v imeni narodnoga i državnoga jedinstva to jedino pravo vezalje domaće po interejih razbite celote, v gotovih listih sramoti, potem smo samo cpraviveni, če pravimo: slepi ste, mate oči pa ne vidite!

7. Prekmurski problem je socijalne narave

Slovenski ponos i lubežen do maternoga jezika je povećšala bojna, vdarno moć smo pa dobili v časih, kda je velka večina našega naroda — stradala. Nikdar nam ne pride misao, da bi pravili: kruh je vse. Ne vevamo pa, da bi ravno meć laćnimi najšlj najbolje stalne, goreće i neprijatelom nedostopne Jugoslavane. Jezik, narodnost, država, to so nam svetinje, štere nosimo v duši i v srci, čutimo pa tudi dužnost do trpećih bratov, štere tudi dnes žene borba za kruhom na vse strani sveta. Laž je to, da smo mi proti slobodnoj državi, proti svojim bratom, istina pa je, da bi radi priborili svojim, tudi zapušćenim i siromakom, falček poštenog kruha. Za nas je prekmurski problem problem kruha, zadeva naše narodne i državne pripadnosti je rešena tisti den, kda so naši delegati podpisali mirovno pogodbo z Vogri i Nemci i ka je sijajno potrdio tabor v Belćinici i ovenćala slavnost 10 letnice osvobođenja s svojimi 25 jezeri vdeleženov. — (Novine Slov. Krajine, Dolnja Lendava.)

Čitajte in zasledujte društva in uradna poročila v Glasilu.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Redakcija: 6117 E. 9th Avenue, Cleveland, Ohio

Uredništvo: 6117 E. 9th Avenue, Cleveland, Ohio

Držimo skupaj!

Official Organ and Published by THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the Interest of the Order issued every Tuesday

Office: 6117 E. 9th Avenue, Cleveland, Ohio

Telephone: BRADSTON 3013

Terms of Subscription:

For Members Yearly	\$0.50
For Non-Members	\$1.00
Foreign Countries	\$2.00

DRŽIMO SKUPAJ!

Samo dve besedi, toda pomembni. — Že v starodavni dobi je neki grški modrijan pred svojo smrtjo poklical k sebi vse svoje sinove, da jim da zadnje nasvete in navodilo za življenje. Najprej je ponudil vsakemu malo palčko, da naj jo zlomi, kar se je naravno lahko izšlo. Potem je pa zvezal več palčic skupaj v butarico, ter jim isto dal naj jo zlomijo na dvoje. Nobenemu izmed sinov se ni to posrečilo. Pri tem je modri oče sinom omenil, da naj držijo skupaj ker v skupnosti ali slogi je moč, koje geslo je še dandanes znano po celem širnem svetu.

Držimo skupaj, — ta lepi nauk bi morali vpoštevati na raznih potih našega življenja bodisi v osebnem, družabnem, narodnem ali gospodarskem oziru. Če vlada pri kaki družini nespoznava, nesloga, nestrpnost, nezaupnost, sovraštvo, jeza itd., ne morete pričakovati srečnega in zadovoljnega življenja. Gorje očetu in materi take družine ker morata trpeti in prenašati vse posledice družinskega razdora tako so tudi obžalovanja vredni otroci, kjer ni sloga med očetom in materjo.

V nasebinah, vaseh, trgih in mestih, kjer ljudstvo drži skupaj, vlada sporazum in posledica istega je občni napredek ter zadovoljnost. Ravno tako bi lahko omenili posamezne države, ki delujejo in živijo v medsebojni slogi in se držijo gesla: "Držimo skupaj!"

Gori navedeno geslo je osobito merodajno pri podpornih društvih in organizacijah. Društva, kjer ne vlada sloga in zastopnost, si sploh ne moremo predstavljati, ker je baš to glavni pogoj za obstanek istega in njegov napredek.

Tudi pri naši organizaciji ali Jednoti bi se morali držati tega lepega gesla: "Držimo skupaj!" Pred vsem je pričakovati, da bo zopet v sedanjem glavnem odboru vladal ta pomembni rek. Kar se tiče našega glavnega odbora, kakor znano, je mi nula konvencija ponovno izvolila vse boljše glavne uradnike in uradnice. K tem je pridejala še tri, najboljše izmed najboljših. Tekoči teden se bodo zbrali skupaj v Jolietu vsi voditelji in voditeljice naše Jednote, ali ves glavni odbor. Brez dvoma bo ta sestanka zelo važna. Kaj vse bo na prihodnjem zborovanju celokupnega glavnega odbora naše Jednote ukrenjeno, tega za danes še ne vemo. Vemo pa in lahko po vsej pravici naglašamo, da vlada tudi med sedanjim glavnim odborom prava sloga ali že večkrat omenjeno geslo: Držimo skupaj! Kaj ravno bo na tej važni seji od 24. do 26. januarja sklenjeno, bomo priobčili v prihodnji izdaji Glasila na prvi strani.

Geslo: "Držimo skupaj!" bi moralo v obče in osobito veljati za našo Jednoto in to iz dveh razlogov. Prvič, ker je naša KSKJ. mati, ali začetnica vseh drugih slovenskih Jednot v Ameriki, ustanovljena na katoliškem principu. Kot člani in članice te Jednote moramo v resnici držati skupaj, da ohranimo in obdržimo našo organizacijo, zaeno pa tudi širimo našo katoliško idejo. V tem smislu moramo sodelovati skupaj, eden za vse, vsi za enega!

Na tej podlagi je naša KSKJ. že prestala zadnjih 40 let, in če se bomo držali gesla: "Držimo skupaj!", bo obhajala in slavila svoje razne jubileje že potem, ko nas ne bo več med živimi. K sklepu tega članka naj še velja vsakemu našemu Jednotarju in Jednotarici ponovni klic in opomin: "Držimo skupaj!"

RAZNE ZANIMIVOSTI

Koncem minulega leta je znalo število brezposelnih na Nemškem 2,604,000; samo v decembru se je število istih pomnožilo za četrto milijona.

Nedavno v Benetkah zborujoči znanstveniki so trdili, da navadna čebula proizvaja od sebe ultravijolične žarke in da je kot lek za zdravje zelo priporočljiva.

Leta 1933 je bilo v Združenih državah ameriških v rabi 16,810,000 radio aparatov.

Grška in Albanija sta edini državi v Evropi brez radio oddajnih postaj.

Pred nedavnim so iz San Franciska, Cal., v Denver, Colo., prepeljali 1200 ton zlata, ki tvori vrednost tisoč milijonov dolarjev.

Na Ruskem poskušajo vporabljati solne žarke za gorkoto in gonilno silo.

Leta 1934 je izhajalo v Združenih državah 1900 dnevnikov, 10,543 tednikov, 342 dvo tednikov in 40 tritednikov.

Stroški oskrbovanja vseh ljudskih šol v Ameriki znašajo dva in pol milijona dolarjev na leto.

Anglija lastuje približno eno četrtno ozemlja na svetu.

Komunistična stranka v Združenih državah ameriških šteje 24,500 članov.

Tekom minule svetovne vojne se je izdalo za municijo približno 250 milijonov dolarjev.

Andorra je najstarejša republika na svetu.

Znani, nekoliko postrani viseči stolp v Pisi, Italija, je visok 179 čevljev.

Zlata valuta (standard) v Združenih državah ameriških je bila sprejeta v 56. kongresu l. 1900. Tozadevno postavlo je podpisal predsednik McKinley 14. marca istega leta.

Leta 1850 je znašalo skupno število poštinih uradov v Združenih državah ameriških 18,417, leta 1932 pa 48,159. Največ pošt je v naši deželi poslovalo leta 1901 in sicer 76,945.

Na podlagi AAA uvedbe se

plačuje vladi Združenih držav med drugimi še sledeča davka: 30c od bučja plenca, 5c od bučja koruze, 4.2c od funta bombaža, enako od funta tobaka in \$2.25 od 100 funtov prašičev.

Leta 1933 je znašalo skupno število različnih poštinih znamk vseh držav na svetu \$1,086, — med temi jih je bilo največ evropskih (19,866).

Vsled slabe letine (suše) je vlada Združenih držav lani nakupila štiri in pol milijona glav goveje živine; povprečna cena za govedo je bila \$13.75.

Mesto New York izda vsak mesec v pomoč brezposelnim 17 milijonov dolarjev, ali \$6.37 na sekundo; 23 odstotkov ali 1,600,000 oseb je na relifu izmed celokupnega prebivalstva.

V New Yorku se vsak dan s podzemeljsko železnico vozi približno 3 milijone oseb.

Da je mogoče zadostiti ameriški trg z mesom, se v naši leželi zakolje na leto 115,000,000 goved, telet in ovac.

Tekom zadnjih 16 let, kar je minila svetovna vojna, so izdale razne države širom sveta že nad \$60,000,000,000 za armado, mornarico in municijo.

Izmed celokupnega prebivalstva v svobodni Irski je 92 odstotkov katoličanov.

L. 1933 je bilo v Zedinjenih državah registriranih 24,137,000 motornih vozil; od teh je bilo 3,233,000 truckov, 45,000 busov in 59,000 šolskih busov. Isto leto se je porabilo za ves promet motornih vozil 15,025,000,000 galonov goriva.

Bivši predsednik Grover Cleveland je imel v svojem življenju tudi priliko, da je obesil dva morilca in sicer leta 1872, ko je bil za šerifa v Erie okraju, New York. Obešenca sta bila Jack Gaffrey in Patrick Morrisey. Namesto da bi Cleveland to čudno delo poveril komu izmed svojih pomočnikov, je isto izvršil sam.

UGANKE

I. Nakup goske

Tri sestre, Ančka, Tončka in Micka se podajo na trg, da bi kupile za očetov god lepo gosko. Cena gosem je bila isti dan 34c funt.

Ančka pravi svojima sestrama: "Vsaka naj mi da polovico svojega denarja, drugo bom pa jaz prispevala, pa bo ravno dovolj."

Tončka veli svojima sestrama, naj prispevata k njeni svoti eno tretino svojega denarja, medtem ko je Micka zahtevala od svojih sester samo eno četrtno denarja poleg svojega.

Končno so se pogodile za celokupen načrt, ker je znašal enako izračunano svoto.

Vprašanje: Koliko denarja je imela vsaka? Koliko prispevala? Koliko funtov je goska tehtala, oziroma koliko veljala?

II. Žaganje drv

V mestnem prenočišču za brezposelne bi moral Mike se žagati dve klastri drv v dolžini polen po 16 palcev. Drva ene klastre so bila dolga po 4 čevlje, druge klastre pa po osem čevljev.

Mike je sežagal prvo klastro v 4 urah, nakar je najel svojega tovariša Petra, da naj se žaga drugo polovico druge klastre (daljših drv), za kar mu je obljubil 40c na uro.

Vprašanje: Koliko mu je za to plačal?

Imena rešilcev teh ugank bomo priobčili v Glasilu.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

HENRIK, GOSPA VITEZ

Boščen misterij v štirih slikah
Ksaver Meško
(Nadaljevanje.)

HENRIK (vzneseno): O, vidim jih angele božje, kako hite v višav nebeskih na betlehemске poljane. Gledam jih, vse svetle, z nebesko slavo ožarjene.

GOSPA (bolno, pomilovaje): Vidiš jih, Henrik? Ubogi moj otrok, ko si pa popolnoma slep! Ko pa niti tvojim očem, tako jasnim in lepim nekdanj, neusmiljena zajedavka prizanesla ni.

OČE LEOPOLD: Več vidijo marsikdaj slepi ko mi drugi z zdravimi, bistrimi očmi. Zakaj njih duša gleda. In skrivnosti, ki jih ne vidi nihče, vidi otroško čista duša.

HENRIK (napeto poslušaj): Slišim srebrno plahutanje njih peroti. Nad nami plavajo. (Se skloni iz naslanjača daleč naprej; poslušaj še pozorneje, ves zavzet in prevzet.) In njih pesem slišim. Pesem najlepšo, najslajšo, kar sem jih kdaj slišal.

ANGELSKI GLASOVI (iz daljave, samo Henriku slišni): Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis. (Henrik ves zamaknjen, dviga roke, se blaženo smehlja.)

GOSPA (žalostna): Ubogi! Spet se mu blede.

OČE LEOPOLD: Ne vem. Ki so v roki božji, slišijo marsikaj, česar mi, v svet potopljene, ne slišimo.

HENRIK: Mirno mi je srce, pokojno in vse srečno kakor otroku na prsih materinih. Tvoj blagoslov je to, Dete betlehemske. (Skloni glavo kakor v vdani molitvi.)

GOSPA: Da je le srecen. Srečen. Srečen v vsej svoji nesreči. Kd bi bila deležna takega blagoslova še jaz!

OČE LEOPOLD: Vdanost v voljo božjo je zmeraj blagoslov. A slušajmo dalje! Evangelij svetega Luka evangelista, kakor ga bere sveta cerkev na blagoslovljeni dan rojstva edinorojenega Sinu božjega, Gospoda našega Jezusa Kristusa, slavljenega in hvaljenega vekomaj, pri zorni službi božji ali sveti maši pastirjev: In ko so angeli od njih v nebesa odšli, so rekli pastirji drug drugemu: "Pojdimo torej v Betlehem in pogledimo to, kar se je zgodilo in nem je Gospod oznanil."

In pohiteli so, prišli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, v jasli položeno. Ko so to videli, so povedali, kar jim je bilo o tem detetu oznanjeno. In vsi, ki so to slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija je pa vse te besede hranila in jih v svojem srcu premišljevala. In pastirji so se vrnili in so Boga slavili za vse to, kar so bili slišali in videli, prav kakor jim je bilo povedano.

HENRIK (spet v vroči vznesenosti): Gledam jih, gledam jih, poljane betlehemske, vse z nebesko svetlobo ožarjene. Ves svet drhti od potokov milosti, čezenj valovečih. V največji sreči pa drhte polja betlehemska, ubožni pastirji, štalica, prva in najsvetejša cerkev, tabernakelj najdragocenejši, po Bogu samem posvečen.

LJUDOVIK: Gledam jih tudi jaz, poljane betlehemske in Jeruzalem, mesto božje. Mesto božje! In vendar — nama v bridko trpljenje.

HENRIK: Kakšno trpljenje, o Ludovik, prijatelj moj stari? Kakšno trpljenje, ko je pa Bog tako blizu! Saj trpljenja ni! Le polna sreče je moja duša.

GOSPA: Vidva sta jih v resnici videla, te svete kraje. In jih zdaj v duhu spet gledata — celo z izteklimi, ožepelnimi očmi.

HENRIK: O mati, saj je najlepše, kar gleda duša. Oči vidijo dostikrat nelep, gnusob. Duša zre samo lepoto.

OČE LEOPOLD: Lepa duša je tako čista, da vidi samo lepoto in čistost. A zaslišimo še evangelij svetega Janeza, apostola in evangelista, kakor ga bere sveta cerkev na blagoslovljeni dan rojstva edinorojenega Sinu božjega, Gospoda našega Jezusa Kristusa, slavljenega in hvaljenega vekomaj, pri tretji, veliki sveti maši: V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji nastalo in brez nje ni nič nastalo, kar je nastalega. V nji je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi in luč v temi in tema je ni sprejela.

— Bil je človek, ki ga je Bog poslal, ime mu je bilo Janez. Ta je prišel v pričevanje, da bi pričeval o luči in bi vsi po njem vero sprejeli. Ni bil on luč, ampak je prišel, da bi o luči pričeval. Prava luč je bila ta, ki na svet prihajajoč vsakega človeka razsvetljuje. Na svetu je bila in svet je po nji nastal — in svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla in njeni je niso sprejeli.

HENRIK (bolno): V svojo lastnino je prišla in njeni je niso sprejeli! Niso je spoznali, bedni, bedni!

GOSPA (tolazeče): Otrok moj, ti si jo spoznal in jo sprejel, kadarkoli se ti je razodela.

OČE LEOPOLD: H kolikim bridke noči in v vsaki sveti noči in v slednji noči v letu, vsak dan in vsako uro — pa je ne sprejmejo!

HENRIK: Bedni! Bedni! Kako da je niso spoznali? Pa ni prišla s tiho, sladko, vse osrečujočo ljubeznijo?

OČE LEOPOLD: Henrik, prijatelj moj "drugi", Bog prihaja merom z ljubeznijo. Zakaj tu li bridkost iz roke Gospodove — je ljubezen.

HENRIK: Vem. Ljubezen, vse sama ljubezen. Tudi bridkost in trpljenje. Zahvaljen Bog za vse! — A berite dalje, častiti oče.

OČE LEOPOLD: Vsem pa, ki so jo sprejeli, je dala pravico, da postanejo otroci božji, njim, ki vanjo verujejo, ki se niso rodili iz krvi, ne iz poželenja mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala in videli smo njeno slavo, slavo kakor edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

(Pri tem stavku oče Leopold in Ludovik poklekmeta, se pobožno trkata na prsi. Gospa in Henrik se globoko priklonita, tudi ponižno in pobožno na prsi trkata.)

GOSPA (tiho joka): Meso postalo to presveto noč. In srečo prinesla vsem stvarcem. Ko bi jo še nam, še nam!

(Molk. Vsi se pogreznejo v premišljevanje. Iz vasi se zasliši globoki glas velikega zvoza, k polnočnici vabeč.)

OČE LEOPOLD (poslušne, se trka na prsi): In Beseda je meso postala. Dete nam je rojeno, Sin nam je dan. Blagoslovljen, Ti v tihi, čudoviti, svetli noči za nas Rojeni, nam na svet Poslani, Emanuel, to je Bog z nami! Blagoslovljen!

(Grajski čuvar trikrat zateglo zatrobi. V pobožni zamaknjenosti se nič ne zmenijo za znamenje.)

HENRIK in LJUDOVIK (pobožno ponavljata za očetom Leopoldom): Dete nam je rojeno. Sin nam je dan. Blagoslovljen, Ti v tihi, čudoviti, svetli noči za nas Rojeni, nam na svet Poslani, Emanuel, to je: Bog z nami! Blagoslovljen!

STARI KASTELAN (vstopi): Zlahna gospa, tuj romar z mlado deklico je na grad prišel.

apni Prenosišča prosil.

GOSPA: Sveta noč je, božja noč, noč Gospodova. Vsak popotnik nam je v ti noči od Boga poslan. In je vsak kakor samo boljše Dete dobrodošel. (Kastelan se pokloni, kani iti.)

Sta li tujca hudo utrujena? STARI KASTELAN: Deklica se zdi hudo. V kuhinji je sedla v kot in takoj zaspala. Romar manj.

GOSPA: Postelj naj pripravijo dekletu. Romarju pa reci, da prosim, če bi se potrudil k nam.

STARI KASTELAN: Sporodim mu vašo željo, zlahna gospa. (Odhaja.)

GOSPA (očetu Leopoldu): Nemara nam tujec kaj o svojih romarskih potih pove. Laze nam bo večer minil.

OČE LEOPOLD: Ako je pravi romar, pobožen in svet mož, nam bo pogovor z njim blagoslovljena ura.

2. prizor

ROMAR (visok, vitez, okoli tridesetih. V obliče čudno podobno Kristusu. Govori mirno, ljubeznivo in dostojanstveno obenem. Se ob durih nalahko pokloni, postoji): Blagoslovi Oče nebeski vas, prejasna gospa in vso vašo hišo. Blagoslovi jo v tej sveti noči s prav posebnim blagoslovom, z blagoslovom Dete betlehemskega.

(Vsi v sobi se nekako zdrznejo, ga nekaj trenutkov molče gledajo, čudeči se, v začudenju onemeli. Nato se razen Henrika vsi dvignejo, se mu globoko poklonijo. — Henrik ves vznemirjen dvigne glavo, iztegne počasi roke proti tujcu, kakor bi v zraku nekaj iskal, hotel nekaj prijeti.)

GOSPA (z nekako povsem izpremenjenim glasom, slovesnim in srečnim obenem): Da bi se izpolnil vaš blagoslov, sveti mož.

ROMAR: Eden je svet, Oče v nebesih. Mi vsi smo služabniki njegovi.

GOSPA: Da bi bili dobri služabniki. Na božji poti pobožni mož?

ROMAR: Vse poti človekove so božje poti. Razen tistih, ki v greh vodijo. (Kratek molk. Vsi ga gledajo v napetem pričakovanju.) "Odkod in kam?" nameravate vprašati, prejasna gospa? Iz večnosti v večnost romamo vsi. Eni v mir božji, drugi v večno beganje. Dopolnjenje in konec vsakemu romanju bi pa naj bil oddih in pokoj. Najnesrečnejši, kdor ga izgreši.

HENRIK (ves prevzet od čudnega vznemirjenja): Mati, mati — kdo je pri nas? Čutim bližino njegovo. Nikoli nisem bližine tujega človeka čutil tako.

GOSPA: Pomiri se, otrok moj. Tuj mož, pobožen romar, je naš svetončni gost. Pove nam morda kaj o svojih božjih potih. Izvolite sesti, pobožni mož. — Samo nebo nam vas je nocoj poslalo. Tako samotni in žalostni smo.

ROMAR: Samota, prejasna gospa, je lahko sreča in veselje. Kakor žalost lahko pogrnja iz blagoslovljene ali zastrupljene korenine. In je sama ali blagoslovljena ali zastrupljena. A tudi to vem: hudo, najhuje trpi, kdor trpi celo v sveti noči. Nocoj, ko sijejo na svet zvezde nebeske kakor v nobeni noči vse leto. Nocoj, ko tečejo iz nebes reke milosti in tolažbe božje kakor noben drug dan, nobeno drugo noč.

GOSPA: Vem, tečejo. In tudi mnoge, mnoge osrečujejo. A mnogim teko mimo njih src. Zakaj vsa z bridkosti so zaježena za srca. Vem, mnogim si jejo zvezde v ti noči — zahvaljen Bog v nebesih za to! — kakor v nobeni drugi v vsem letu. A meni ne sijejo, meni, bedni in najbednejši vseh mater.

(Konec prihodnjic)

Ivan Zupan:

PRIJATELJU M. P. za rojstni dan

Po poti življenja težavni korakamo hitro naprej; za ene ta pot je bolj kratka, za druge je daljša, — pogled: Si leta že mnoga preživel, prehodil že dolgo si pot; si menda že tudi osivel, oddihaj želiš si že, — kot. Pa vse to naj Tebe ne plaši, saj vstrajen imaš Ti značaj, srce Ti je vedno še mlado, zato se korajši le vдай! Na prošlost se lepo domisli, predstavljaj najlepši si svet; vse slabo za vedno pozabi — pa živel še mnogo boš let.

Naše besede tujega izvira

Kastigati — stvn. chastigon, lat. castigare.

Kelih — stvn. chelich, lat. calix.

Ketina — stvn. chetina, lat. catena.

Kip — og. kep, najbrž tur. izvira.

Klavern — srvn. klagebernde (Klage veranlassend).

Klobuk — v prvi dobi iz tur. kalpak.

Knez — stvn. kuning, kunig, nem. Koenig.

Kočija — nem. v 16. in 17. stol. Kotsche, Gotschi, Kutsche, iz og. kocsi (koči), voz iz vasi Kocs pri Rabu, kjer so v 15. stol. izdelovali take vozove.

Kolajna — srb. kolajna, it. collana.

Koleda — iz grš. kalandai ali lat. calendae, prvi dan v mesecu. Po vplivu besede koleda je nastal sedanji koledar — srvn. kalender, lat. calendarium.

Koliba — tur. kalipa iz gr. kalibe. Turki so razširili to besedo med Slovani.

Komad — srb. komad, gr. komation.

Komaj — stvn. chumo, srvn. kume.

Komolec — furlanski: conole, beneč. comio.

Koruza — tur. kokoros. Po drugih krajih turščica, der Turken, kar kaže, da se je to žito iz vzhodnih in južnih dežel dovažalo k nam.

Kostanj — lat. castanea, gr. kastanea, it. castagna, po mestu Kastana v Pontu.

Kostrun — bav.-nem. Kast-raun, it. castrone.

Kvcčeg — gr. kavkjon, lat. cucus, s pripomoč. eg, ki se pritika le tujim deblom.

Kragulj — tur. karagu.

Kralj — slovenska oblika imena Karola Velikega (Karl Charal) čigar mogočno vladarstvo so občutili tudi zapadni Slovani. Prim. cesar, Kaiser, Caesar.

Krempelj — srvn. Krampel od Krampe.

Kristjan — lat. christianus, gr. hristianos.

Križ — stvn. chruzi; nemška beseda je v 8. in 9. stol. nastala iz lat. crux. Panonski Slovenci so križ v 9. stoletju sprejeli. Križ je le pri katoliških Slovanih v rabi in kaže, da se je začelo med njimi razširjati krščanstvo od nemške strani.

Grškim Slovanom rabi namesto križ v istem pomenu krst (od gr. Hristos, Christus crucifixus), ki je tudi v 9. stol. po posredovanju stvn. jezika med panonskimi Slovenci nastala. — Krstiti je Panoncem pomenjalo taufen t. j. prekrizati, zum "Christen" machen.

Krompir — v nem. narečju Grumbire.

Kuhinja — stvn. chuhhina, lat. soquina.

Kumara — v nem. narečju Kukumer; lat. cucumis.

Kupa — stvn. chuofa, srlat. cupa.

Kupiti — got. kaupon, stvn. koufon, najbrž iz lat. caupo.

Lah iz vlah — stvn. wahl (Romane), sedaj welsh.

Lajhati — srvn. leichen, valat.

Lanec — srvn. Lanne, veriga.

Lavor — lat. laurus.

(Dalje prihodnjic)

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskriptirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1895.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanja gl. tajnika: 9448
Solventnost: aktivnega oddela 100.00%; pasivnega oddela 100.00%
Od ustanovitve do 30. nov. 1894 mala skupna izplačana podpora \$6,430,780

GLAVNI ODBORNIKI:
Glavni predsednik: FRANK OPIKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN OPIKA, 817 East 6th St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4799 Halfway St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEEHAN, 199-22nd St., N.W., Barabert, O.
Četrty podpredsednik: GEORGE NEWMAN, 8th St., West 7th, Soudan, Minn.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočnik tajnika: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blaginjak: LOUIS ZELDENIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. P. OMAN, 8411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

N. D. ZBORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCO, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 957 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 817 Cowles St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK FRANCIS, 811 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
IV. nadzornik: MARY HOCHVAR, 2121 Miller Ave., Cleveland, O.

P. I. N. O. D. O. R.
FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

P. O. R. O. T. O. R.
JOHN DEOMAN, Box 529, Forest City, Pa.
AGNES GORISSEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
GEORGE PANCHUR, 829 E. 14th St., Cleveland, O.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Vsa pisma in denarne zadeve, takojšnje se Jednoti, naj se pošiljajo na glavne tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Obvarujte se difterije

Piše Dr. John L. Rice, zdravst. komisar, New York

Ako vaš otrok ni imuniziran proti difteriji, zaščitite ga takoj, ne da zgrubite trenutka. Vsak dan odlaganja ogroža življenje vašega otroka. Letos je difterija (dávica) hujše sorte kot v preteklosti. Le ono dete je sigurno pred difterijo, ki je bilo imunizirano.

Novi način imunizacije zahteva le en obisk k družinskemu zdravniku, ako je otrok mlajši od šestih let. Ako vaš otrok dobi to injekcijo ta teden, bo on obvarovan od difterije in vas ne bo treba skrbeti radi ta strašne bolezni. Ni dvoma, da ta čut brezbriznosti in sigurnosti, kar se tiče difterije, je vreden onih par minut, ki so potrebne za zaščito vašega otroka.

Ni niti par let od tega, odkar to poenostavljeno postopanje je bilo iznajdeno. Pred tem je bilo treba trikrat obiskati zdravnika, po enkrat vsak teden, da se imunizira otrok vsake starosti, in ta imunizacija ni bila razvita kot pred šestimi meseci. Sedaj ena sama injekcija imunizira in imunizacija stoji v kreposti za 6 do 8 tednov. Za starejše otroke se priporoča dve taki injekciji.

V New Yorku in okolici je še nekoliko stotisoč otrok, ki niso bili še imunizirani navzile stalnemu prizadevanju zdravstvenih oblasti, ki pripovedajo potrebo injekcije proti difteriji. Radi tega imamo toliko smrtnih slučajev radi difterije med temi otroci. V nekaterih slučajih je kriva trdglavost očetov, ki ne mara imunizacije za otroke, v drugih slučajih je mati kriva, čestokrat oboji. Ti jako nesposobni ljudje radi poslušajo kakke sosedo, ki "verujejo v nikakvo imunizacijo." Vsi najboljši zdravniki priporočajo imunizacijo proti difteriji, ker jim je izkušnja dokazala, da je ena dobra in ker je v teh zadnjih letih zmanjšala število smrtnih slučajev od difterije v mestu New York od 750 na leto na manj kot 100. Le to dejstvo bi moralo zadostovati za vsakega trdovratnega očeta ali mater, da je imunizacija potrebna za otroka.

Kože, ki so bile enkrat navadne, da malokdo ni imel te strašne bolezni, so popohane izginile iz mesta New York. Za to se moramo zahvaliti cepljenju koz, ki je po zakonu prisilno. V drugih pokrajinah, kjer ni takega zakona, je ta bolezen še vedno jako razširjena. Le Indija in Kitajsko imata več te bolezni kot Združene države. Kjer pa je cepljenje tako strogo uvedeno, je bolezen izginila in dandanes malokdo izmed star-

šev se brani proti cepljenju koz. Pri tem je pa treba poudarjati, da je močnost okuženja od koz mnogo manjša kot ona od difterije.

Vsak otrok bi moral biti imuniziran proti difteriji, čim je devet mesecev star. Zlasti je važno, da so vsi otroci pod šestim letom imunizirani, ker ravno v tej starosti je bolezen najbolj nevarna. 85 odstotkov vseh slučajev difterije nastaja pri otrocih pod šestim letom.

Cemu riskirati? Imunizirajte svojega otroka še ta teden. Pojdite z njim k svojem zdravniku, kajti potreben je le en obisk.—FLIS.

Odškodnina za poklicne bolezni

Zakoni o odškodninah za delavske neizgode (workmen's compensations) so sicer v veljavi v vseh državah (razum Arkansas, Florida, Mississippi in South Carolina), ali le 12 držav določa odškodnine tudi za slučaj poklicnih bolezni (occupational diseases). Isto velja tudi za District of Columbia, Hawaii, Porto Rico in Filipinske otoke, kakor tudi za delavce, ki spadajo pod federalni kompenzacijski zakon in pod zakon o pristaniških delavcih (Longshoremen and Harbor Workers' Act).

Prvotni zakoni o delavskih odškodninah so se ozirali le na poškodbe vsled neizgode. Nášlo se je pa, da industrijalni delavci v nekaterih poklih so podvrženi raznim posebnim boleznim, ki dostikrat povzročajo o nemoglost, in počasi so začeli vključevati tudi te poklicne bolezni. V večini držav so te bolezni še vedno izključene iz odškodninske dolžnosti, bodisi radi izrecne določbe zakona ali vsled raztolmačenja sodišča.

Zakon o delavskih odškodninah države New York je najbolj liberalen v tem pogledu. V nje je navedenih 27 bolezni, ki utegnejo nastati vsled dela v dotični stroki, vstevši antraks, zastrupljenje vsled rabe svineca, cinka, fosfora, arsenika ali nekaterih kemičnih snovi; bolezen vsled komprimiranega zraka, rudarske bolezni, katarakt pri steklarjih, živčne in očesne bolezni, nastale vsled kontakta s petrolejskimi produkti, onesposobljenost nastalo vsled murrčkov in prask. Onesposobljenost vsled teh bolezni se po zakonu države New York smatra kot da je nastala vsled neizgode in vpravičuje delavce do odškodnine. Pojav poklicne bolezni je treba naznaniti industrijalnemu komisarju in delodajalcu tekom 90 dni po onesposobljenju in rok tirjanja za vse te odškodnine je eno leto.

Zakon države Ohio navaja 21 poklicnih bolezni, za katere se more zahtevati odškodnina, in to tekom 12 mesecev, odkar je bil delavec onesposobljen. Zahteva se pa, da delavec mora biti stanovalac države Ohio vsaj za dobo 90 dni, predno je zbolel.

Tudi odškodninski zakon države Minnesota in New Jersey navajajo posebne poklicne bolezni. Zakon države Kentucky sicer izključuje bolezni, razun ako so direktna posledica poškodbe vsled neizgode, ali izrecno navaja kot podvržene odškodnini bolezni ali smrt, nastale vsled vdihanja škodljivih plinov ali dimov v rudnikih.

Drugi način za kompenziranje poklicnih bolezni je, da zakon vključuje sploh te bolezni, do čim tretji način je ta, da se v zakonu govori o "poškodbin" mesto "neizgode." Legislatura države Massachusetts je to zadnje napravila in sodišča so razsodila, da se sme smatrati kot "poškodbo" vse, kar napravi človeka nesposobnega za delo. California, Connecticut, Missouri, North Dakota in District of Columbia so sledile primeru države Massachusetts, kar se tiče definicije besede "poškodbe." Na drugi strani sta državi Illinois in Wisconsin določili splošno kompenzacijo vseh bolezni, ki izvirajo iz dotičnega dela.

Tedenska odškodnina za poklicne bolezni je ista kot za onesposobljenost vsled neizgode. Koliko časa naj delavec dobi odškodnino, je odvisno od poročil zdravnika glede onesposobljenosti. Za slučaj smrti vsled poklicne bolezni, so odvisni sodniki upravičeni do kompenzacije, ako so prijavi tistatev tekom določenega roka, ki je navadno leto dni. To vse pa se tiče le dvanajstih držav, federalnega distrikta in ameriških teritorijev, ki so vključili poklicne bolezni v zakon za delavske kompenzacije.—FLIS.

ZAPOVEDI ZA SREČEN ZAKON

1. Ne bodi lahkoničeln in ne imej kaprice.
2. Pazi na snago in red v hiši.
3. Pazi da ne izgubiš vse lepote in privlačnosti.
4. Ne skušaj vzbujati pozornost pri drugih moških.
5. Ne nasprotuj očetu, karlar hoče kaznovati otroke.
6. Ne preživj vsega prostega časa s svojo materjo.
7. Ne brigaj se za besede sosed in prijateljic, kadar gre za domače zadeve.
8. Ne podcenjuj svojega moža.
9. Bodi vesela in skušaj ustreči možu; žena, ki se ne brigja za moža, odvrača njega od sebe, da si poišče ljubimko, ki ga ne zanemarija.
10. Ne raznašaj govorice in ne bodi klepetulja.

Za može:
1. Bodi radodaren le, kolikor zmoreš.

2. Ne brigaj se za domače gospodinjstvo, prepusti to ženi.
3. Bodi prijazen in vesel; nič ne vpliva slabše na živce izmučene žene kakor redkobesednost moža.
4. Bodi z ženo obziren in pošten.
5. Dvori ji, ne izostajaj predolgo od doma.
6. Ne jezi je in ne pijančuj.
7. Ne nasei se preblizu doma svoje ali žene obitelji.
8. Ne oddajaj nikdar stanovanja podnajemniku.
9. Pazi na obleko in bodi vedno snažen, briji in umivaj se pogosto.
10. Bodi dober in pravičen napram svoji ženi in otrokom.

OPICE RAZKRINKALE MORILCA

Iz Kalkute poročajo, da je bil nedavno napaden, oropan in umorjen v neki bengalski vasici domačin, ki si je služil grenak

kruh a tem, da je hodil po vaseh a treni drsčasnimi opicami. Opice so splezale in ugnajale razne vrstolije, ljudje so jih radi gledali in stiskali ubogemu moču v roke drobiš, da se je skromno preživljal. Ko so opice vdele, da sta dva tolovaja napadla njihovega gospodarja, so splezale na drevo, odkoder so budno opazovale, kaj se godi. Razbojnika sta nesrečnega moža umorila, s kamnom sta mu zdrobila lobanjo, njegovo truplo sta zakopala in odšla.

Po njunem odhodu so splezale opice z drevesa, položile nekaj vejic na kraj, kjer je bil njihov gospodar pokopan, in hitele domov, kjer so vlekli gospodarjevo ženo za roko in za obleko, dokler ni odšla z njimi na kraj zločina. Policija je čez nekaj dni aretirala dva sumljiva postopača, ki sta pa zločin odločno tajila. V zadnjem hipu, ko je komisar že hotel osumljenca izpustiti se je pa spomnil, da bi bilo dobro pokazati ju zvestim spremljevalkam umorjenega moža. In izkazalo se je, da je bila ta misel srečna. Komaj so opice zagledale morilca, so srdito planile na nju in ju do krvi razpraskale. Prestašena morilca sta končno priznala svoj zločin.

KAKO JE TREBA PISATI PREDSEDNIKU

Washington, D. C.—Trgovci in drugi, ki imajo kak vzrok, da pišejo predsedniku, bodo ovrhamočni, ko bodo izvedeli, da izmed 100 niti eden ne naslovi predsednika pravilno.

Sicer naslov ne pride toliko v poštev, zlasti še, ker predsednik dobi le malo teh pism v roke. Najpriprostejša oblika je najpravičnejša. Zato je najbolj primeren naslov: "President, Washington, D. C." Pravilno je, ako se pismo prične z besedo "Sir," ali pa tudi "Moj dragi g. predsednik." Pravilno je tudi, da se pismo konča z besedami: "Imam časti ostati Vaš predani."

Marsikdo pa hoče predsednika posebej poviševati ter ga naslovi, kot na primer "Njegovo Veličanstvo, predsednik Zedinjenih držav, Franklin Delano Roosevelt," ali pa "Vaša milost" itd. Vsi taki naslovi so odveč. Najpriprostejše je najpravičnejše.

Odkar je bil predsednik Roosevelt inauguriran, je prejel nad 3,000,000 pism in brzojav ter mnogo več, kot katerikoli drugi predsednik. Četudi jih prebere le majhen del, vendar izprevidi iz njih, kaj državljani mislijo o njem.

SLOVENEK — IZNAJDI TELJ

Ljubljana, 24. decembra. —

Ze enkrat poprej so časopisi poročali o avstrijskem inženjerju stotniku Hochstaetterju, da je izumil, kako oddati strel brez poka. Takrat se je tudi sušljilo, da je nekaj takega izumil tudi neki slovenski inženjer. Ta stvar je tolikega pomena, da nima vso javnost, ker so se že od nekdanj trdili razni iznajditelji, da bi kaj podobnega izumili. Je pa takšen izum epohalnega pomena za vso državo. Sedaj je pa prišlo v javnost, da je slovenski izumitelj neslišnega strela inženjir Josip Likar iz Kostanjevice. Njegova iznajdba je vse bolj praktična in elastična, kakor iznajdba avstrijskega inženjerja. Ker gre pri tej iznajdbi za državne interese, ki so vodili izumitelja pri študiju, zato se podrobnosti izuma drže tajno. Omenja se pa, da je izum pri raznih demonstracijah in z določeno municijo brezhibno deloval. — Nadalje se še poroča, da ima inženjer Likar na vidiku še drugo epohalno iznajdbo, ki bo neprecenljive važnosti za državo in vredno in v ponos slovenskega naroda.

SMEŠNICE

Pri zobozdravniku

Pacijent: "Kaj, \$8 računate samo za en izdrti zob?"
Dr. Zobar: "Da, imam poseben vzrok za to. Ko sem vam pulil zob; ste tako kričali, da sta dva moja pacienta zbežala iz čakalnice."

Nalezljiva bolezen

A.: "Ali je nespanje nalezljivo?"
B.: "Da, če je istemu kak dojenček podvržen."

Domača naloga

Učitelj: "Johnny, tvoja domača naloga je izvrstna. Kdo je isto naredil?"
Johnny: "Moj oče."
Učitelj: "Ali vso?"
Johnny: "Ne, malo sem mu tudi jaz pomagal."

O, ti bacili!

A.: "Včeraj sem čital, da je neki profesor razkril 10,000,000 bacilov na starem dolarskem bankovcu."

B.: "Koliko jih mora šele biti na 100 dolarskem bankovcu!"

Molčečnost žensk

Peter: "Ali si že slisal, da bi ženske v večji družbi kdaj molčale?"

Pavel: "Da. Nekoč pri stavljenem vprašanju, katera izmed njih je najstarejša."

Pozabljen šolar

Gozdni čuvaj nagovori šolarja, ki je potegnil veliko ribo iz voda: "Hej, kaj pa delaš tukaj v tem času? Čemu nisi šel v šolo?"

Peterček: "A tako. Saj se mi je zdelo, da sem danes nekaj pozabil."

Pred sodnikom

Sodnik zamorecu: "Vi ste zatoženi, da ste za novega župana trikrat volili. Ali je res?"

Zamorec: "Potem sem bil prevaran, kajti plačali so mi samo za eno glasovanje."

Poznavalec kart

Učitelj: "Povej mi kako večjo moč ali oblast čez kralja." Učenec: "As."

Času primeren odgovor

Sin očetu: "Kaj je peklenški stroj?"
Oče: "Preveč bučen radio aparat ponoči, ko počivam."

Pri oderuškem odvetniku

Zločinec: "Nič nimam kaj posebnega na vesti, toda denarja imam pa dosti."

Odvetnik: "Koliko?"
Zločinec: "\$15,000."

Odvetnik: "Bodite brez skrbi, s toliko svoto denarjem ne boste šli v ječo, ne."

Zločinec je bil v resnici obsojen v dosmrtni zapor in je bil tedaj že brez centa.

Samohvala

A.: "Danes so listi zopet o meni pisali."

B.: "Kako to? Čemu?"
A.: "V temle poročilu se čita, da živi sedaj v naši deželi 130,000,000 prebivalcev, in eden izmed teh sem tudi jaz, ali ni res?"

Dvounmo vprašanje

Urednik pesniku: "Ali ste dali svojo najnovejšo zbirko pesmi morda že kakemu drugemu založniku, ali listu?"
Pesnik: "Ne."

Urednik: "Kako pa je to, da imate črno podpluto liso pod očesom?"

Čudno pismo

Neki sodnik na jugu je prejel od neke razporečenke sledeče pismo: "Dragi gospod sodnik: Pred nekaj tedni ste mi določili razporeko in \$20 alimonejev na mesec. Do danes še nisem prejela nobenega centa. Cemu stvar zadržujete? Pošljite mi denar takoj, ker sem brez centa. N. N."

MISIJSKI SKOP

IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Sopel DR. FRANCO JAKLIČ

Od njih se je Baraga peljal v dekanu Kosu. Čebulj namreč ni bil tako previden kot je bil svoj čas Baraga, ki je najprej zaprosil pri škofijstvu za odhodnico in se je šele potem obrnil v Ameriko. Čebulj je storil narobe, zato je pa tudi trdo naletel. Ogorčeno je škof pisal dekanu: "Vaš kaplan je bil danes tu. Veliko je govoril o božjem klicu, ki ga čuti v sebi, iti v Ameriko za misijonarja, nič pa o kanonični pokorščini, ki mi jo je pri posvečenju obljubil in katero je že s tem prekršil da je naredil korake za sprejem v neko sevrnoameriško škofijo, ne da bi bil svojem škofu prej kaj povedal. Odgovoril sem mu kratko, da ga ne pustim." Po Wolfovi smrti je pa Čebulj dne 22. avgusta 1859 le odšel iz Ljubljane. Ze na morju je pokazal svojo gorensko neustrašenost: ko je divjal vihar in se je vse skrivalo po notranjih prostorih ladje, je on sedel na krovu parnika in gledal divjanje voda. V New Yorku so ga vabili, da naj ostane v njih škofiji. On jim je pa moško odgovoril: "Malopridna neustanovitost in preklicana nezvestoba od mene bi bila, če bi tako naredil Baragi, ki ima le petnajst duhovnikov!"

Svoj prvi obisk pri Baragi je Čebulj pozneje takole opisal: "Naletel sem na globoko brozgo blata in snega in na oster mraz, da sem stiskal roke pod plašč. Povprašal sem po škofu Baragi. Prijazen Amerikaner se mi je ponudil za vodnika ter me spremljal v večernem mraku do škofovega dvorca — nizke lezene bajte, ki služi škofu za škofijski dvor in jezuitom, enemu patru in dvema fratroma, za samostan. O siromaštvu! Tu se poslovim od svojega spremljevalca ter se nekaj časa pomudim pred bomo leseno stavbico, stolno cerkvico, ki je precej oddaljena od mesteca. Vse je bilo tiho okrog reke Ste. Mary, ki spaja Gorenje jezero s Huronskim. Prijazna lučka iz sobe škofa Barage me je zdrnila iz misli ter me privabila k vratom. Potrkam, vstopim. Začudenje, razveseljenje, to se razume. Pol leta me že ni več pričakoval, torej ga je nepričakovani prihod trudnega kranjskega romarja še toliko bolj razveselil. V prijetnem pogovoru nama je potekel večer. Razlagal mi je misijonske težave in mi napovedil izročil pravice, dane od sv. stolice severnoameriškim misijonarjem ki presegajo celo pravice nemških ali pa avstrijskih škofov. Drugo jutro me je škof Baraga poslal naprej po Gornjem jezeru, 250 angleških milj daleč, v ogromni misijon Minnesota Mine ondodnemu misijonarju Foxu v pomoč. Spremlil me je do parnika in pomagal nesti moje ropotije. V velikem blatu in snegu mu je to bilo nekoliko težavno in ubogi usmiljeni gospod je padel v gosto brozgo, da sem ga komaj izvelkel iz nje."

Dne 13. oktobra 1859 je bil zanj vesel dan. Prišel je namreč k njemu v Sault naš rojak Janez Čebulj, ki mu je s svojo duhovsko vmeno, izredno nadarjenostjo, ponižno potrpežljivostjo, otroško brezskrbnostjo in neporokljivo vednostjo delal veliko veselja. Rodil se je 1. 1832 na Virju pri Velešovem. V Ljubljani je gimnazijo in bogoslovje odlično izvršil. Leta 1855 je pel novo mašo. Ze v 4. letu bogoslovja se je bil seznanil z Barago, ko se je tam mudil v Ljubljani, pa si zaradi staršev ni upal iti z njim. Ko sta mu pa oče in mati kmalu potem umrli, je stopil z Barago v pismen stik. Zadnjega maja 1858 mu je n. pr. Baraga pisal: "Pridite takoj, in sicer za zmeraj! Prinesite rožnih venccv, križcev, svetinjen, perila, obleke, knjig, tudi mašne oprave!" In 25. novembra ga je povabil: "Zakaj ne pridete? Pisite mi, ali še boljše pridite!" Čebulju je pa škof Wolf branil v Ameriko, kot je razvidno iz reke Baragove pripombe, še bolj pa iz pisma, ki ga je škof Wolf 9. junija 1858 pisal kranjskemu

Drugje pripomni Čebulj, kako je škofu Baragi pulil iz rok svoji dve culi: "Prevrženi, to vendar ne gre, da bi Vi, ki ste škof, nesli moje stvari." Baraga pa je vztrajal: "Nikakor! Vi se morate varovati, jaz sem pa že star in navajen takih reči. Škof sem in Vi me morate ubogati!"

(Dalje sledi.)

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

BOJ ZA PRAVICO

POVEST

opisal FR. J. MILOVRANIK

II.

Grčar, sedaj najbogatejši posestnik, ne samo v domači vasi, temveč daleč naokoli, je bil sin bornih staršev. Ko je končal domačo šolo, v kateri je kazal sicer dokaj bitrega duha, a le malo pridnosti, ga je bil dal očče učiti jermenarstva. Kot jermenarski pomočnik se je klatil nekaj let po svetu, potem pa, ko je marsikaj videl in se bil ravnil nekoliko nemščine, narkar je bil še v poznih letih jako pomosen, se je vrnil v domači kraj. Toda njegovo roko-delo ga ni veselilo. Rajši je šel služiti za hlapca. Kot tak je bil priden, a ne iz ljubezni do gospodarja, temveč iz samega koristolovja. Bil je priden zato, da si je pridobil tem lažje zaupanje gospodarja, katerega je potem sleparil. Služit je šel najrajši h kakemu trgovcu, pa tudi ne k vsakemu. Že v svoji mladosti je Grčar spoznaval ljudi in vedno si je izbral takega gospodarja, o katerem je vedel, da je ali lahkomišeln ali pa da ne ume svoje stvari. Konec pa je bil vselej tak, da je prišlo premoženje tistega, pri katerem je Grčar nekaj let služil, v slab stan ali celo na nič.

Ko je izprevidel, da se začneja ljudem zdeti to čudno, je šel iz svojega kraja. Nihče ni vedel, kam je izginil. Po preteku dveh ali treh let pa se je vrnil — kot bogat mož. Kupil si je nato posestvo, odprl gostilnico in začel sam trgovino z lesom. Vzel je v zakon bolešno hčer imovitega posestnika, ne iz ljubezni, temveč zaradi denarja. Mislil je, da se je kmalu iznebi, ali motil se je. Bila ni sicer nikoli prav zdrava, a vlekla se je vendar od leta do leta in umrla šele tedaj, ko je bila njena hči, edini otrok iz tega zakona, že 17 let stara.

Vse Grčarjevo mišljenje in hrepenenje je bilo obrnjeno v to, kako bi pomnožil svoj imetek. Kakor si je v prejšnjih časih najrajši izbiral lahkomišeln in nevedne gospodarje, tako je bil zdaj najrajši s pijanci in zapravljivci v dotiki. Posojeval in ponujal je takim ljudem toliko časa denar, dokler jih ni imel popolnoma v oblasti, in dokler jih ni spravil ob vse. Sleparil in goljufal jih je, kolikor se je le dalo. Pa tudi marsikateri pošten človek, ki je iskal v kaki stiski pri njem pomoči, jo je izkupil, da se je ke-sal svoj živni dan stopinje, ki jo je storil do Grčarja. Trdili so, da ima Grčar več kot eno krivo prisego na vesti. Toda kaj bi naštevati njegove pregrehe, saj ga spoznamo natančneje iz naše povesti.

Eden tistih, ki jih je Grčar spravil v nesrečo, je bil tudi Klinar, oče pismonoševke žene Roze.

Klinar ni imel kdo ve kako velikega posestva, pa je bil vendar precej premožen. Njegov oče, ki je hodil po konje dol na Ogrsko in Turško, da jih je potem na Laškem prodajal, je bil zapustil sinu lep denar. Svoje dni je bila kupčija s konji jako dobra, in marsikdo je obogatel pri njej. Toda časi so se izpremenili. Marsikateri izmed kobilarjev, tako namreč imenujejo navadno konjske trgovce, pri svoji kupčiji ni napravil samo tega, kar si je bil s tisto pridobil v bolj ugodnih časih, temveč tudi svoje lastno premoženje.

Klinar je imel že dovolj žalostnih zgledov, kako se s prekopovanjem konj pride lahko ob svoje imetje, toda vse to ga ni ostrašilo. Akoravno tudi njemu ta kupčija že dalje časa ni nič neala in se je bil že nekolikokrat vrnil z Laškega s precejšno izgubo, vendar ni odje-

njal, češ, da se že zopet vse obrne na bolje. A to njegovo upanje se ni izpolnilo. Ne samo, da se je ta kupčija že sama na sebi čim dalje slabše obnašala, zadela ga je še ta nesreča, da mu je nekdanji več konj, za katere je bil dal dosti denarja, in katere je mislil prodati z velikim dobičkom, obolelo za nalezljivo boleznijo, tako da jih je moral dati pobiti. To je bil hud udarec zanj, kajti že tistikrat je moral vzeti nekaj denarja na posodo.

Drugič se mu je bilo splašilo celo krdelo konj, ko je pripisal mimo ceste, po kateri jih je gnal, železniški vlak, in mu skočilo v veliko reko. Nekoliko konj se je pri tem utopilo, nekaj pa se mu jih je tako prehiadilo, da so mu zaraditega poginili. Tako je prišlo, da je imel Klinar namesto lepega kupca denarjev, ki ga je bil podežoval po svojem očetu, že nekaj stotakov dolga. Vendar pa še ni odjenjal. Pri malokateri kupčiji vidimo, da bi se, dotični držali s tako strastjo, kakor ravno pri konjski kupčiji. Skoro noben kobilar ne odjenja, dokler ne pride na beraško palico.

Klinar je bil že dosti izgubil, a bil bi se še lahko rešil, če bi se bil začel pečati rajši s svojim posestvom doma, kakor pa da je šel znova pi konje. Največja nesreča zanj pa je bila ta, da si je šel, ko mu je bilo treba zopet denarja, iskat pomoči h Grčarju. Sicer tega ni čislal posebno, ker je vedel, kaj ima vse na vesti. A ker je imel nekaj dolga že vknjiženega na svojem posestvu si ni prav upal iskati v domačem kraju pri kom drugem posojila, in sicer tem manj, ker ni kobilarjem nikdo rad posojeval. Vedel je vsakdo, kako nevarna je ta kupčija, in kako lahko se pride pri njej ob vse. Da bi pa bil šel iskat denarja v mesto, za pa na Klinar tistikrat ni imel časa, ker se mu je preveč mudilo na neki ogrski semenj. Šel je torej h Grčarju, ki je vsakemu rad posodil, če je videl, da se mu obeta velik dobiček.

Klinar je bil dober človek in pred svojo ženo nikdar ni imel skrivnosti. Povedal ji je tudi, da je imel zadnje čase nesrečo pri kupčiji, in da mora delati dolgove. Toliko pristopen za ženine opomine pa le ni bil, da bi jo bil ubogal in bi bil opustil trgovino s konji, kakor mu je ona priporočala. Tolažil jo je, da mora vse kmalu priti zopet drugače, in ji razlagal, kako lep denar lahko zasluži, ako mu je enkrat prizanesje neozgode, ki so ga zadnji čas spremljale pri kupčiji. Ravno tako je ni ubogal, ko ga je prosila, naj si ne izposojeje denarja pri Grčarju.

"Zdaj ne morem drugače," ji je rekel. "Mudi se mi, in drugje ne dobim tako hitro toliko denarja, kolikor ga potrebujem. Grčarja poznam in vedel se bom varovati pred njim. Saj oslepariti ne more nikogar, če se mu ne da."

"Kdo ve, kake obresti mu boš moral plačevati!" ugovarja žena.

"Na majhne obresti vem, da mi ne posodi denarja, v tem imaš prav," potrdi mož. "Vendar bo denar, tako vsaj upam, tudi meni vrget velike obresti. Na tem semnju se navadno najbolj po cenj kupujejo konji, in v škodo bi mi bilo, če bi ne mogel zdaj na Ogrsko. Sicer pa se Grčarja kaj hitro iznebitim. Nekoliko dolga mu plačam iz dobička, drugo si pa kje drugje izposodim. V dveh mesecih ne bom Grčarju ne vinarja več dolžan." In šel je h Grčarju.

Ta ga ni posebno prijazno

sprejel, ker se ga je Klinar prej vedno izogibal. Ko mu je Klinar razodel svojo željo, je molčal Grčar precej dolgo, kakor bi premišljal, ali naj mu usliši prošnjo, ali ne. Naposled ga vendar vpraša:

"Koliko pa potrebuješ?"

"Če moreš, posodi mi dva tisoč goldinarjev. Nakupiti mislim to pot več konj."

"Če morem?" poseže Grčar vmes in se sklone ošabno po koncu.

"No, da moreš, o tem ne dvomim," popravlja svoje besede Klinar, ki je takoj vedel, kaj ni Grčarju ugajalo. "Hotel sem le reči, če hočeš."

Grčar je zopet nekaj časa molčal, tako da je bilo Klinarju že precej neprijetno čakati na odločitev, in da je hotel že vstati in oditi. Klinar namreč ni bil mož, ki bi bil rad prosjačil in se poniževal. Grčar je moral to slutiti, ker je izpremenil hitro obraz in rekel s prijaznim glasom:

"Da, prijateljček, toliko že dobiš pri meni, pa tudi še več, ako teba."

"Več ne potrebujem sedaj."

"Torej pa dva tisočaka po — petnajst odstotkov."

"Oho!" ugovarja Klinar in skoči pokoncu. "Torej si res tak oderuh, kakor trdiš?"

"Oderuh?" povzame Grčar čisto mirno. "Saj nikogar ne silim, da si naj pri meni izposoja, najmanj pa tebe. Oderuh! Kdo pravi, da sem oderuh? Od reveža nikdar ne zahtevam tolikih obresti, a trgovci s konji, kakoršen si ti, ki dela tako velike dobičke, mislim, da že lahko toliko plača."

Klinar bi bil Grčarju rad povedal, kaj misli o njem, pa je rajši molčal. Ker se je bil že enkrat namenil, da pojde na Ogrsko, ni se hotel premisliti. Zavezal se je torej, da mu bo plačal po petnajst odstotkov od posojene glavnice, a sklenil je na tihem, da vrne ta dolg, kakor hitro bo le šlo.

Ko pa je začel Grčar denar odšteti, bi se bila kmalu zopet razdvojila, ker si je hotel Grčar obresti že naprej vračunati. Klinar v to nikakor ni hotel privoliti, in sicer že zaraditega ne, ker je bil namenjen Grčarju denar prav kmalu vrniti, in ni hotel za nekaj mesecev tri sto goldinarjev plačati na obrestih. Grčar je končno odjenjal in mu odšel dva tisoč goldinarjev, potem pa je dal Klinarju vzorec, po katerem mu je kar ondi spisal dolžno pismo.

Tisto pot se je bila Klinarju kupčija res tako dobro obnesla, kakor že dolgo ne. To ga je navdalo z novim upanjem, pa tudi znova mu obudilo strast za to kupčijo. Prišel je bil komaj z Laškega domov, kjer je bil konje prodal, pa je že zopet mislil na to, kako bi šel po drugo na Ogrsko ali Turško. Samo toliko časa si je vzel, da je šel drugam izposojat tisto svoto, katero mu je bil Grčar posodil, dočim je hotel to, kar je bil skupil zadnjič za konje, vtakniti v novo kupčijo. Grčarja se je hotel na vsak način iznebiti, nekaj zato, ker ga je jezilo, da je zahteval od njega tolike obresti, nekaj pa tudi zato, ker je vedel, da je najbolj varen, ako nima s takim človekom, kakor je Grčar, nič opraviti.

Ker je bilo njegovo posestvo trdno in še vedno dokaj več vredno, nego je bilo na njem vknjiženega dolga, kajti Grčar se za svojo terjatev še ni bil vknjižil, je dobil Klinar v mestu lahko dva tisoč goldinarjev na posodo, in tako se je ta nekoga večera vesel vrnil z denarjem domov, potem pa ženi naznanil, da gre h Grčarju vračat dolg. Ženji je bila tega naznanila jako vesela in je možu še prigovarjala, da naj le precej gre.

Klinar se tudi ni obotavljal mnogo, ampak se je odpravil kakor hitro je bil sam zase izračunal, koliko znašajo obresti za ta čas, kar je imel denar iz-

posojen. Nikakor ni hotel pustiti, da bi ga bil Grčar goljufal, in zato se je že poprej pripravil.

Klinar je bil že prej, predno je šel h Grčarju, nekoliko vina popil, ker je bil vesel, da se mu je bilo vse tako dobro obneslo, in da se bo mogel ostreti Grčarja. Pri Grčarju je pa zopet poklical vina. Hotel ga je nekoliko podražiti, predno mu je odšel denar, zato se je ustavil pri njem. Pokliče ga pit in mu reče:

"Račun sem prišel delat, da boš vedel, Grčar."

"Kak račun?" se ta začudi.

"No, dolg ti mislim vrniti in pa obresti plačati, kolikor jih je narastlo doslej."

"Za to ni treba nič računa," reče Grčar, "saj sva se zaradi obresti do dobrega zmenila, in koliko si denarja dobil, tudi veš."

"To je res, da vem, toda obresti je treba vendar le izračunati."

"To je jako lahek račun!" pripomni Grčar. "Po petnajst odstotkov od dveh tisoč goldinarjev je tri sto goldinarjev."

"Za eno leto," poseže Klinar vmes, "toda za sedem tednov..."

"O tem se nisva nič menila!" ugovarja Grčar. "Čelo leto ali sedem tednov, to je pri meni vse eno! Kdo pa te sila, da mi denar že zdaj vračša?"

"Ne boš, Grčar," vzroji Klinar, ki je bil že nekoliko vinjen. "Veš, mene ne boš tako pestil, kakor druge."

Po Grčarju je vse kipel, a premagal se je. Vedel je, da bi, ako bi prišlo do tožbe, pravda iztekla za Klinarja ugodno. Zato je požrl jezo, naredil se, kakor bi se bil le šalil, in je vprašal:

"Odkod pa imaš hkrati toliko denarja, da mi hočeš posojilo že vrniti?"

Klinarju pa se ni zdelo potrebno Grčarju kaj zamočati. Poklical je še eno mero vina, potem pa odgovoril:

"Ali misliš, da sem neumen, da se bom dal tebi dreti? Zakaj bi plačeval tebi tako visoke obresti, ko dobim drugje denar mnogo ceneje na posodo. Niso vsi bogatini na svetu take pijavke, kakor si ti."

Grčarja je vsaka beseda hudo spekla; to se mu je bralo z obraza. Toda odgovoril je še precej mirno:

(Dalje prihodnjič)

JUGOSLAVIJA SE SPRIJAZNI Z ITALIJO?

Dunaj.—Tu obstoji vtis, da bo jugoslovanski regent princ Pavel deloval za zunanjo politiko, katere smoter bo zblizanje in spoprijaznenje z Italijo, kar bi bilo naravno, kajti Jugoslavija je od nekdaj pod vplivom Francije, ki se zadnji čas zelo trudi, da pridobi Italijo za skupno politiko proti Nemčiji. Pavel se je tudi precej dobro izkazal v krizi, ki je nastala pred nekaj dnevi v Beogradu.

Ako nameravate obiskati JUGOSLAVIJO

potujte v udobnosti preko Havre na velikanskem ekspresnem parniku francoske linije

"ILE DE FRANCE"

9. februarja, 2. marca

"PARIS"

8. marca, 30. marca

Hitro potovanje. Isborna postrežba. Lepe kabine v 3. razredu za dve ali štiri osebe. Svetovno znana francoska kuhinja. Vino brezplačno servirano s obedom. Vaša priljaga potuje s vami do kraja, kamor ste namenjeni. Za nadaljnja pojasnila in potne liste, pišite na

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 East 72nd St., New York City

SLOVENIC PUBL. CO. Travel Bureau 216 W. 18th St., New York City

French Line

Tedaj naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri

Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Cena samo 20c

Trdi se, da je z imenovanjem novega kabineta, kateremu naseljuje Jevtić, pokazal, da se na boji beogradske velesrbske kliše in da hoče napeti vse sila, da se zmanjša napetost med Srbi in Hrvati.

Jevtić stoji na celi črti za francosko politiko na Balkanu, dočim se princ Pavel opira na Anglijo. To pomeni, da bo Beograd v bodoče prenehal flirtanje z Nemčijo, in da se bo celo delalo za spozumljenje z Italijo.

MRAVLJE USMRTILE CLOVEKA

Lovci, ki so v nekem gozdu v okolici češkega Chrudima zasledovali divje lovce, so začuli neke v goščavi tiho ječanje. Ko so prišli bližje, so našli tam s listjem in suhljadjo pokritega mladega človeka, ki je kazal le še šibke znake življenja.

Groza jih je bila, kajti njegov obraz je bil ves razjeden, a njegovo telo, ko so ga odkrili, ena sama rana. Kaj se je bilo zgodilo z njim, so takoj dognali, kajti iz njegove obleke so se zakadile v lovce cele armade izredno velikih mravelj in jih začele pikati s tako besnostjo, da so se jih komaj ubranili.

Bilo je očitno, da si je bil mladi mož, morda kakšen potepuh, poiskal tu prenočišča in so ga mravlje napadle v spanju. Škodovali mu pa niso toliko njih ugrizi kakor mravljinčja kislina, s katero so ga obrizgavale. To so ugotovili zdravniki v bolnišnici, kamor so mladega moža, čigar identitete še niso dognali, prepeljali.

Trdi se, da je z imenovanjem novega kabineta, kateremu naseljuje Jevtić, pokazal, da se na boji beogradske velesrbske kliše in da hoče napeti vse sila, da se zmanjša napetost med Srbi in Hrvati.

Jevtić stoji na celi črti za francosko politiko na Balkanu, dočim se princ Pavel opira na Anglijo. To pomeni, da bo Beograd v bodoče prenehal flirtanje z Nemčijo, in da se bo celo delalo za spozumljenje z Italijo.

MRAVLJE USMRTILE CLOVEKA

Lovci, ki so v nekem gozdu v okolici češkega Chrudima zasledovali divje lovce, so začuli neke v goščavi tiho ječanje. Ko so prišli bližje, so našli tam s listjem in suhljadjo pokritega mladega človeka, ki je kazal le še šibke znake življenja.

Groza jih je bila, kajti njegov obraz je bil ves razjeden, a njegovo telo, ko so ga odkrili, ena sama rana. Kaj se je bilo zgodilo z njim, so takoj dognali, kajti iz njegove obleke so se zakadile v lovce cele armade izredno velikih mravelj in jih začele pikati s tako besnostjo, da so se jih komaj ubranili.

Bilo je očitno, da si je bil mladi mož, morda kakšen potepuh, poiskal tu prenočišča in so ga mravlje napadle v spanju. Škodovali mu pa niso toliko njih ugrizi kakor mravljinčja kislina, s katero so ga obrizgavale. To so ugotovili zdravniki v bolnišnici, kamor so mladega moža, čigar identitete še niso dognali, prepeljali.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR polijate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR šelite kuga in starost kraj: KADAR rabite kako pooblastilo ali kako izjavo za stari kraj se obrnite na nas. KARTI prodajamo za vse boljše potovalne po najnižji ceni in svedo da so vse lažje.

Potniki so s našim posredovanjem vedno udobnejši.

Denarne poljilke izvršujemo ločno in zanesljivo po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in v ITALIJO

Za 2.50 100 Din Za 9.35 100 Lir Za 5.55 200 Din Za 15.25 200 Lir Za 7.50 300 Din Za 22.50 300 Lir Za 12.00 500 Din Za 30.00 500 Lir Za 24.00 1.000 Din Za 60.00 1.000 Lir Za 35.00 2.000 Din Za 90.00 2.000 Lir

Navedene cene so podvržene spremembam je kurs. Poljilnice tudi denar krajavo in izvršujemo izplačila v dolarjih. V Vašem lastnem interesu je, da pilite nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 216 West 18 St., New York, N. Y.

SKUPNA POTOVANJA V STARI KRAJ

Velikonočno potovanje se vrši 6. aprila na parniku Champlain preko Havre. Do Ljubljane \$110.00, retur-karta \$193.50. Majsko potovanje bo 5. maja na parniku Bernardin preko Cherbourg.

Glavno letno potovanje bo 22. junija na največjem in najlepšem parniku na svetu — Normandie, preko Havre.

Pišite po naš Vozni red parnikov vseh linij! Poljilke ga zastojni.

CENE ZA DENARNE POLJILKE

Za 2.75 100 Din Za 9.35 100 Lir Za 5.55 200 Din Za 15.25 200 Lir Za 7.50 300 Din Za 22.50 300 Lir Za 12.00 500 Din Za 30.00 500 Lir Za 24.00 1.000 Din Za 60.00 1.000 Lir Za 35.00 2.000 Din Za 90.00 2.000 Lir

Poljilnice tudi v amer. dolarjih. Navedene cene so podvržene spremembam, gori ali doli.

NOTARSKI POSLI

Ako rabite pooblastilo, pogodbo ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s stari krajem, je v Vašem interesu, da se obrnete na:

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri

Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Cena samo 20c

Imel Brusar v rokah kuhinjski nož. Isto potrjuje tudi Kolednikov, sin. Obtoženec se še zagovarja z duševno zmedenostjo, ki je posledica rane, zadobljene v vojni.

Pri razpravi senat ni mogel priti do prepričanja, da je obtoženec izvršil dejanje po zremel prevdaru. Obsodili so ga na šest mesecev zapora. Senatu je predsedoval sodnik Lenart.

Ribniška graščina prodana? Kakor se čuje, se prodaja ribniška graščina, ki je stoletja gospodovala nad ribniško dolino. V stoletjih je noben turški napad ni zmagal, ker so jo v davnih časih vsako leto sprotili popravljali in utrjevali podložni tlačani. Ena najstarejših graščin v deželi je. Skoro s tisočletno zgodovino se ponaša. Častitljiva starina pred novim časom klanja sivo glavo. Sicer ne iz potrebe, ampak iz gospodaskih vidikov. Marsikak delavec je pri nji dobil zaslužek. Menda se vanjo nastani vojaštvo.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

nil. Ko ga je zanesla pot mimo Kolednikove hiše, je kričal in razgrajal ter privabil s tem starega Kolednika iz sobe. Ker se na grožnje ni hotel odstraniti, je skočil Kolednik po puško ter iz razdalje 15 metrov ustrelil. Brusar je padel, zadet od številnih šiber, ki so mu prevrtale pljuča in drob. V nekaj minutah je nastopila smrt radi notranje izkrvavitve.

Sodišče je zaslislalo številne priče, ki vse slikajo Brusarja kot nasilneža. Pravijo pa nekatere, da je Kolednik namerano streljal v silobranu, ker je

Imel Brusar v rokah kuhinjski nož. Isto potrjuje tudi Kolednikov, sin. Obtoženec se še zagovarja z duševno zmedenostjo, ki je posledica rane, zadobljene v vojni.

Pri razpravi senat ni mogel priti do prepričanja, da je obtoženec izvršil dejanje po zremel prevdaru. Obsodili so ga na šest mesecev zapora. Senatu je predsedoval sodnik Lenart.

Ribniška graščina prodana? Kakor se čuje, se prodaja ribniška graščina, ki je stoletja gospodovala nad ribniško dolino. V stoletjih je noben turški napad ni zmagal, ker so jo v davnih časih vsako leto sprotili popravljali in utrjevali podložni tlačani. Ena najstarejših graščin v deželi je. Skoro s tisočletno zgodovino se ponaša. Častitljiva starina pred novim časom klanja sivo glavo. Sicer ne iz potrebe, ampak iz gospodaskih vidikov. Marsikak delavec je pri nji dobil zaslužek. Menda se vanjo nastani vojaštvo.

Imel Brusar v rokah kuhinjski nož. Isto potrjuje tudi Kolednikov, sin. Obtoženec se še zagovarja z duševno zmedenostjo, ki je posledica rane, zadobljene v vojni.

Pri razpravi senat ni mogel priti do prepričanja, da je obtoženec izvršil dejanje po zremel prevdaru. Obsodili so ga na šest mesecev zapora. Senatu je predsedoval sodnik Lenart.

Ribniška graščina prodana? Kakor se čuje, se prodaja ribniška graščina, ki je stoletja gospodovala nad ribniško dolino. V stoletjih je noben turški napad ni zmagal, ker so jo v davnih časih vsako leto sprotili popravljali in utrjevali podložni tlačani. Ena najstarejših graščin v deželi je. Skoro s tisočletno zgodovino se ponaša. Častitljiva starina pred novim časom klanja sivo glavo. Sicer ne iz potrebe, ampak iz gospodaskih vidikov. Marsikak delavec je pri nji dobil zaslužek. Menda se vanjo nastani vojaštvo.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

nil. Ko ga je zanesla pot mimo Kolednikove hiše, je kričal in razgrajal ter privabil s tem starega Kolednika iz sobe. Ker se na grožnje ni hotel odstraniti, je skočil Kolednik po puško ter iz razdalje 15 metrov ustrelil. Brusar je padel, zadet od številnih šiber, ki so mu prevrtale pljuča in drob. V nekaj minutah je nastopila smrt radi notranje izkrvavitve.

Sodišče je zaslislalo številne priče, ki vse slikajo Brusarja kot nasilneža. Pravijo pa nekatere, da je Kolednik namerano streljal v silobranu, ker je

Imel Brusar v rokah kuhinjski nož. Isto potrjuje tudi Kolednikov, sin. Obtoženec se še zagovarja z duševno zmedenostjo, ki je posledica rane, zadobljene v vojni.

Pri razpravi senat ni mogel priti do prepričanja, da je obtoženec izvršil dejanje po zremel prevdaru. Obsodili so ga na šest mesecev zapora. Senatu je predsedoval sodnik Lenart.

Ribniška graščina prodana? Kakor se čuje, se prodaja ribniška graščina, ki je stoletja gospodovala nad ribniško dolino. V stoletjih je noben turški napad ni zmagal, ker so jo v davnih časih vsako leto sprotili popravljali in utrjevali podložni tlačani. Ena najstarejših graščin v deželi je. Skoro s tisočletno zgodovino se ponaša. Častitljiva starina pred novim časom klanja sivo glavo. Sicer ne iz potrebe, ampak iz gospodaskih vidikov. Marsikak delavec je pri nji dobil zaslužek. Menda se vanjo nastani vojaštvo.

Imel Brusar v rokah kuhinjski nož. Isto potrjuje tudi Kolednikov, sin. Obtoženec se še zagovarja z duševno zmedenostjo, ki je posledica rane, zadobljene v vojni.

Pri razpravi senat ni mogel priti do prepričanja, da je obtoženec izvršil dejanje po zremel prevdaru. Obsodili so ga na šest mesecev zapora. Senatu je predsedoval sodnik Lenart.

Ribniška graščina prodana? Kakor se čuje, se prodaja ribniška graščina, ki je stoletja gospodovala nad ribniško dolino. V sto

CELEBRATE BISHOP BARAGA DAY IN JOLIET; HOLD ANNUAL MEETING

"This is the day which the Lord hath made." Only in these words can we describe the spirit which made the annual Baraga meeting day a beautiful success. The Solemn Mass, the annual meeting, and the final concert made Jan. 15 in Joliet a great Catholic day among Slovenians.

The Solemn Mass

A sanctuary decked with lights and blossoms, a host of visiting priests, and a white border of 28 altar boys; a church filled to standing with Slovenian worshippers, with banners and flags; and a choir of a hundred children's voices! Even before Holy Mass the day had turned into another Sunday, another feast day.

The celebrant of the Mass was the Rev. John Plevnik, president of the Bishop Baraga Association; the Rev. Wencel Sholar, O. S. B., assisted as deacon and the Rev. J. J. Oman of Cleveland as sub-deacon.

The Slovenian sermon was delivered by the Rev. Odilo Hajsek, O. F. M., secretary of the Bishop Baraga Association; the English sermon by the Rev. Matthias Hiti.

To have drawn so many souls to this Holy Sacrifice during a week day in behalf of His servant, Baraga's name, we trust, was a sign of God's favor upon the manner in which this great day was begun.

The Annual Meeting

The purpose of the association was recalled: To assist spiritually and materially the cause of Bishop Baraga's beatification. From the outset of the meeting to this was added a purpose designed to influence the souls of Slovenians themselves: To foster Catholic action among the Slovenian people.

In our first purpose we seek of God through His Church the stamp of "Sainthood" upon Baraga's saintliness. By our second purpose we seek to make ourselves worthy in soul and Catholic action of kinship to Baraga. In the words of the Rev. Fr. Plevnik, every nationality has its own Catholic action forces established; only Slovenians are lacking inspiration, leaders, and organization under the Pope's banner of "Catholic Action." With the Bishop Baraga Association, in which there is no politics, no party differences, no strained relations, as a unifying force, we Slovenians have an organized incentive to change the warp and woof, the very fiber of our beings, into a new Catholic fabric. Already the names of a monsignor, of two priests from Cleveland, of six priests from Illinois, of seven priests from Minnesota, of other priests from Michigan, Colorado, Wisconsin, Pennsylvania and Kansas are inscribed among the leaders of the Baraga Association for 1935. Each day more shepherds of Catholic Action will dedicate their names to this cause as the year grows older. What a power! What a sublime purpose!

Announcements of Baraga celebrations for the coming year will be announced as soon as plans are completed. All dates will be published long in advance to preclude interference with other Slovenian activities.

The same board of officers was elected for 1935 as served in 1934. All membership fees (\$2 for society, parish, or group; \$1 for individual membership for one year) may be sent to Bishop Baraga Association, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

The Concert

After acting as luncheon host to the scores of delegates, the Rev. Fr. Plevnik fittingly climaxed the day with a happy social hour or two. With everybody singing while the St. Joseph's Band was playing, it was a social hour, indeed. In keeping with the happy spirit of the day, happy talkers were called upon by their host. Between musical numbers such as "Angeljsko petje," "Glej zvezdice božje," "Venček," "Long, Long Ago," Marche Pontificale and "Ti Marijanca" (this last by the smallest Slovenian accordionist), we heard the Rev. Anselm Muren, O. F. M., the Rev. Wencel Sholar, O. S. B., the Rev. M. Butala, the Rev. R. Potocnik, the Rev. Alexander Urnkar, the Rev. John J. Oman, the Rev. Julij Slapšak, Frank Opeka, Anton Grdina and John Jerich.

These words about a beautiful Solemn Mass, a Catholic convention and a pleasant Slovenian concert are not only words about what has happened, but words about what can and should happen beyond all this in the future of Catholic Slovenians in America.

Rev. M. J. Hiti.

Game, Dance Booked for Jan. 30 by Trinity Knights

Brooklyn, N. Y.—A basketball game to be followed by dancing has been scheduled for Wednesday, Jan. 30, by the Knights of Trinity in the Most Holy Trinity Hall.

The Jays will meet the Wyckoff Big Five and later will enjoy dancing to the popular Jerry's Starlight Orchestra.

Tickets at 35 cents per person can be procured from any Knight or at the American Slovenian Auditorium.

All Brooklyn and New York is invited to see this fast team in action, and to dance to the melodious strains of Jerry's orchestra.

KSKJ MEMBERS ELECTED TO G. O. P. POSTS

Kansas City, Kas.—Peter M. Gergick Jr. recently was elected president of the Slovenian Progressive Republican Club of Kansas for 1935. Mr. Gergick is an employe in the State Grain Department. He also was elected in December as vice president of SS. Peter and Paul Society, No. 38, of KSKJ.

Other officers are: Michael Mayerle Jr., vice president; Louis Ritman, secretary; Max Sainich, treasurer, and Joseph Poje Jr., sergeant-at-arms.

Members elected to serve as directors for two years are: John F. Seitz, chairman; Peter M. Sterk, Anthony Lastell and Peter D. Sterk.

Peter M. Sterk, present secretary of Wyandotte County G. O. P. Central Committee, is the retiring president.

The club was organized several years ago and received its charter in July, 1933.

Eveleth Jays Hold Meeting, Discuss Plans

Eveleth, Minn.—The Eveleth Kay Jays held a meeting Jan. 13 to discuss business, which included suggestions to Martin Shukle, local representative to the meeting scheduled for the Midwest in the near future.

During the business session a motion was made that the Tattler commend the editor of the Glasilo for his fine work. As we know, Ivan Zupan is that worthy person, and is certainly doing a fine job of editing. He is to be congratulated on his fine issues, not only for the last few years, but for the last 20 years. That is a record any man would be proud to own.

In the name of the Evelethians I congratulate Mr. Zupan and hope he continues his fine work for another 20 years.

Tattler.

Record Crowd Sees No. 2 Officers Installed

Joliet, Ill.—Before a record attendance at the meeting Sunday, Jan. 6, the officers of St. Joseph's Society, No. 2, for the year 1935 were installed with ceremonies conducted by Supreme Secretary Joseph Zalar, accompanied by Supreme President Frank Opeka and Bro. Frank Jerina, president of St. Joseph's Lodge, No. 53, of Waukegan, and Chairman of Finance Committee Frank Gospodaric of Joliet.

Officers installed are: Jacob Segal, president; Joseph Angel, first vice president; John Chervich, second vice president; Louis Kosmerl, financial secretary; Martin Kramarich, recording secretary; Anton Lilek, treasurer. Board of Auditors: John L. Jevitz Jr., chairman; Anton Russ and Peter Plut. Sergeant-at-arms, John Mutz.

Instead of a dance previously planned, the society will sponsor a card and bunco party Saturday evening, Jan. 19, in the Slovenia Hall for the benefit of the local Free Milk Fund. It is expected that many will attend the affair, thus approving the action of the society as well as the worthy cause.

John L. Jevitz Jr.

Five KSKJ Members On Baltimore Squad

Eveleth, Minn.—The Baltimore Orioles hockey team is composed largely of Eveleth men, five of whom are members of the KSKJ, it was recently learned here.

Eight men, formerly of Eveleth, wear the Orioles' colors. They are Andy Toth, Frank Laurich, Vince, Al and Joe Paupik, Frank "Phinky" Ulasich, Johnny Phillips and Bruno Andrick.

The Baltimore team is listed with the Eastern Amateur League, composed of teams from New York, Hershey and Atlantic City. The league winner meets the champion of the American Association circuit for national honors, the series representative to the Olympic games. Next year the Olympics will be staged in Berlin, and it is possible that the local boys will compete in the international classic.

The Eveleth people, especially the Kay Jays, are boosting the Orioles. As we all think: "It gives us a grand feeling to know that a small town like Eveleth is represented in something big."

Tattler.

JAY GIRLS TAKE LEAD, NOSE OUT FOREST CAGERS

Waukegan, Ill.—In a hotly contested tilt the St. Anne KSKJ girls' basketball team won from the Lake Forest girls' team Jan. 9 by a score of 12 to 11. The St. Anne team got away to a 12 to 6 lead in the third quarter, and kept the edge to the final whistle.

ST. ANNES—12

	G	F	T
Bespalec, r	0	0	0
Novak, f	0	0	0
N. Zalek, f	0	0	0
Kukar, f	0	0	0
Gerchar, f	1	0	2
Verklan, f	0	0	0
Svete, f	0	0	0
Kuntar, f	0	0	0
Bespalec, c	3	1	7
L. Ivantic, g	0	0	0
Miholic, g	0	0	0
P. Zalek, g	0	0	0
Chamernik, g	1	1	3

LAKE FOREST—11

	G	F	T
F. Baldwin, f	0	0	0
Henderson, f	0	0	0
Parker, f	0	0	0
Atteridge, f	0	0	0
A. Baldwin, c	4	0	8
Duggan, g	0	0	0
Larson, g	0	0	0
Peddle, g	0	0	0
Turple, g	0	0	0
Huhnke, g	1	1	3

Schedule of Games

Jan. 23: St. Barts at Mother of God gym.
Jan. 24: Highwood at Highland Park.
Jan. 30: Mordhorst-Transfers at Mother of God gym.

PERSONALS

Brooklyn, N. Y.—Mrs. J. Klun gave birth to a baby girl Jan. 5 in Liberty Hospital. Mother and baby are both doing fine.

Mrs. Klun is a member of Blessed Virgin of Help, No. 184, Brooklyn, and the proud daddy is Joseph Klun, member of St. Joseph's Society, No. 57, Brooklyn.

Chicago, Ill.—Miss Stephanie Kochevar of Chicago and George Banich were united in marriage on Saturday, Jan. 5, in St. Stephen's Church. The Rev. Fr. Alexander officiated at the ceremony.

Mr. John Zeleznikar of Chicago has recently undergone an appendix operation in the St. Anthony's Hospital. His many friends wish him a speedy recovery.

La Salle, Ill.—Miss Louise Just, member of St. Ann's Society, No. 139, is convalescing at her home, 101 Second St., after submitting to an appendectomy recently. Members of the society are urged to visit their sick sisters.

NOTICE TO CONTRIBUTORS, REPORTERS

Manuscripts not accompanied by the signature of the author can not be considered for publication in Our Page. This week's mail brought several articles with only nicknames or pen names affixed to the articles, and in accordance with the ruling were not considered for publication.

To assure consideration affix your signature to manuscripts. Please co-operate and comply with the request.

Grab Bag Features Pitt Meet; Plan Another Party

Pittsburgh, Pa.—The January meeting of the Pitt KSKJ Booster Club was indeed a gala one, with the surprise package grab the feature.

Each member received a gift worthy of the unraveling of tiers and tiers of paper.

The February meeting will be another booster party. Members who were not present at the January meeting will be required to bring 15 cents as admission, which will go toward replenishing the festive board if necessary, the remainder, if any, will go to the treasury.

The fellows on the side have volunteered to contribute toward the refreshments. The refreshment money must be in the hands of F. J. Sumic no later than Wednesday, Jan. 30.

The club's basketball league is progressing in perfect style. Plans under way will book the Pittsters in their first outside game, the Emerson Social Club being the prospective opponents. Announcements will be made shortly.

F. J. Sumic.

Dramatic Guild Augments Membership

Cleveland, O.—The Dramatic Guild of St. Mary's, Collinwood, announces at this time its enlargement. At a recent meeting the election of officers for the coming year took place to the effect: Albina Rosel, secretary; Frank Drassler, treasurer; Harry Vidensek, stage manager; John Tercek, property; Michael Anzlin, electrician; Genevieve Zulich and Helen Obolnar, book holders; Amelia Hrastar, chief usher; Al Bencar, floor manager; Jeanne Benevol and Anthony Zorko, publicity.

A meeting will be held Friday, Jan. 25, at 7:30 p. m., in the church hall. At this time new members will be accepted and suggestions approved. The guild is under the able supervision of the Rev. Victor Virant.

Will Discuss Sports At St. Lawrence Meet

Cleveland, O.—St. Lawrence Society, No. 63, announces a special meeting to be held Wednesday, Jan. 23, 7 p. m., in the National Home.

The young members are requested to attend. Discussions will be centered mainly on sports for young men and women.

Don't forget the date and time.

Anthony Kordan.

OFFICIAL NOTICE

To the Members of St. Joseph's Society No. 103 KSKJ, West Allis, Wis.

At the last regular meeting the following resolution was passed:

"Any member who fails to pay his current assessments on or before the 25th of each and every month shall be suspended."

As we, officers, have no right to extend or grant extensions, therefore you are urgently requested to abide by the above resolution and come to a meeting and pay your dues.

Anton F. Kozleuchar, Pres. Louis Sekula, Secretary. Joseph Windishman, Treas.

FLORIAN MINSTRELS READY FOR CURTAIN CALL NEXT SUNDAY

South Chicago, Ill.—"Is everybody happy, is everybody glad?" Those are the words which will usher in another rip-roaring, rollicking minstrel show to be presented this Sunday by the St. Florian Boosters. It will be their third edition of the Kay Jay Minstrels, a program replete with song and infectious fun. If you want to drop your woes and cares for a spell, join the Florians on their merry trip to joyland.

If you think you're from Missouri, just come over to St. George's Church hall Sunday night and be convinced. We're not trying to spoof you with a high pressure spiel; we're trying to impress you that it really is going to be a show worth bragging about!

Take for instance our endmen, they are actual funsters.

La Salle Lodge Installs, Plans for 24th Jubilee

La Salle, Ill.—St. Ann's Society, No. 139, held annual installation of officers at the Jan. 13 meeting. The Rev. Fr. Paschal, pastor of St. Roch's, acting as installing officer. The following officers took the oath: Mrs. Emma Shimkus, president; Mrs. John Baznik, vice president; Mrs. Anna Klopick, secretary; Frances Jancer, recording secretary and reporter; Mrs. Jennie Bruder, treasurer; trustees: Mrs. Mary Setinz, Mrs. Agnes Kastigar and Mrs. Frances Ahein.

Considerable business was transacted at the meeting, which was in charge of the president. Plans for the celebration of the 24th jubilee of St. Ann's were increased and it is expected to be a huge success.

After the meeting refreshments were served by the officers of the society.

JOLIET HOLY NAME JUNIORS HOLD ELECTION

Joliet, Ill.—The junior branch of the Holy Name Society of St. Joseph's Parish held election of officers for the year 1935 at the recent regular monthly meeting on Jan. 13. The following were elected: Joseph Gnidovec, president; Julius Zlogar, vice president; William Buchar, recording secretary; Edward Kambic, financial secretary, and Edward Ance, marshal.

The newly elected officers will be installed at the next regular meeting, Feb. 10. The Rev. John Plevnik, pastor of St. Joseph's Church and the spiritual director of the senior branch of the Holy Name Society, will be the installing officer.

Members of the junior branch of the Holy Name Society are boys between the ages of 13 and 16 years. They receive Holy Communion in a body every month at the 6 o'clock Mass every second Sunday of the month, and the meeting takes place on the same day immediately after Benediction with the Most Blessed Sacrament Sunday afternoon.

Every eligible boy in the parish ought to belong to the Holy Name Society. It is the duty of the parents to encourage their boy to join.

Rev. George Kuzma.

punsters and clowns. Their antics will be worth the price of admission. And they are not amateurs in this business; they've been under crossfire before!

Our chorus and soloists are prepared to render as good songs and arrangements that most of you have ever had the pleasure of hearing. There will be spirituals, folk songs, ballads, romantic airs and also those cherished Slovenian tunes which have a wealth of tradition behind them.

The presentation is well balanced from beginning to end, and is under the direction of Ed Kompare, who is assisted by Ronald McCrea. There will be two shows presented Sunday, Jan. 27. The afternoon performance will be held especially for children and will begin at 3 o'clock. The evening performance will be exclusively for adults and will start precisely at 8:15 o'clock. Admission for adults is 35 cents, children 10 cents.

Following the evening show, Joe Franko's Booster Club Orchestra will play for dancing. Let's be there!

St. Florian Booster.

WAUKEGAN BOWLING LEAGUE

Waukegan, Ill.—Nemanich Morticians continued to hold first place in the Mother of God Parish Bowling League.

Since the beginning of the bowling loop the Nemanich quintet has been winning games from all competition in the league. The Mivshek Coal Co. five, however, is strong on their trail, having come up to within four games of the leaders due to a winning streak of the past three weeks duration.

In last week's scrimmage of woodmen, the Nemanich crew took three games after a hot battle, the last game ending in a tie and requiring two extra frames before the tie was finally broken. The St. Joes KSKJ Sports took two games from the St. Joes KSKJ lodge.

Tony Svete continues to hold individual honors in the individual average column, and is followed by Tony Mozinga, Frank Drassler and Tony Merlock.

The Nemanich five hold high three-game series and high single team game. A. Mozinga holds high individual three-game total. The league rolls every Thursday night at the Mother of God Parish alleys.

Y. L. S. DANCE

Cleveland, O.—The Young Ladies' Sodality of St. Mary's, Collinwood, is sponsoring a dance to be held Jan. 26 in the beautiful ballroom of Hotel Alorton. This is the first great event of the year, and with the co-operation of all our young people we are confident that it will be a howling success.

This affair is not limited to people of St. Mary's Parish. All are welcome for the modest price of 50 cents. Tickets may be purchased from any sodalist.

We trust that all Slovenian youth will turn out in great numbers for this gala event.

Be assured of a rip-roaring good time, with dancing to the music of McConnell and Fletcher Orchestra.

Sodalist.

FOUR TEAMS IN PITT JUVENILE CAGE LEAGUE

Pittsburgh, Pa.—The basketball program of the Pitt KSKJ Juvenile Athletic Club is well under way, with four teams now playing under the club's banner.

The four teams, under the tutelage of Joseph Adlesic, Edward Adlesic, Sylvester Sneler and Joseph Sneler, each lost one and won one in last week's go.

The next regular meeting of the club will be held at 4:30 p. m. Friday, Feb. 1, in the Slovenian Auditorium.

All members are requested to be present. Prospective members are also invited to attend, the only requirement being that they are members of the KSKJ juvenile department.

F. J. Sumic.

Trinity Knights Play Role in Broadcasts

Brooklyn, N. Y.—Prying into the professional lives of some of the Knights of Trinity is sometimes a very interesting as well as a pleasing pastime.

A very interesting and popular character, whom I have chosen for this write-up, is none other than the happy-go-lucky and live-wire member of the Knights, Jerry Koprivsek Jr.

On Jan. 12 many Slovenian families residing in Brooklyn and New York City tuned in their radios to WLWL at 6:45 p. m. in order to listen to a radio program of Slovenian singing rendered by the well-trained church choir of St. Cyril's Slovenian church, 8th St., New York City.

This already popular group of singers is under the personal supervision of its young teacher and organist, Jerry Koprivsek Jr.

For 15 minutes we were treated to a well planned and well executed program, and I daresay that it made a person feel good to hear songs rendered in one's own native tongue.

Jerry is making wonderful progress in reviving and keeping the Slovenian people's interest centered in the activities of this small congregation.

If the Slovenian people worked half as hard as Jerry for this wonderful parish, of which the Rev. Fr. Hyacinth Podgorsnik is pastor, the people would have something that they've been trying to have for quite a number of years, 'their own Slovenian parish.

Another member of the Knights, worthy of honorable mention, is Charles Guardia, the choir's leading tenor.

He has already made himself popular with his wonderful voice, and under Jerry's guidance he will go far.

On Sunday morning, Jan. 13, the Knights were again represented in a radio program over Station WJZ between 9 and 10 a. m., when the Slovenian Tamburitz Orchestra rendered popular Slovenian numbers.

The Knights were represented by the Klun brothers, John and Bill. I also listened to this program, and it seems to me the Slovenian people are doing things in a big way.

The reception was well rendered, judging from comments overheard from various sources.

John P. Staudohar.

William: Papa, what is meant by the law of natural selection?

Papa: Grabbing the best umbrella in the rack.

ST. FRANCIS, JOLIET, ELECTS; FEB. 3 MEETING TO MARK 39TH ANNIVERSARY

Joliet, Ill.—St. Francis De Salle's Society, No. 29, had a large attendance at its Jan. 6 meeting, at which time the officers for 1935 were installed. They are as follows: Martin Tezak, president; Rudolph Skul, vice president; John Gregorich, secretary; John Lekan, treasurer; Rev. George Kuzma, spiritual director; Anton Caiuko, John Umek and Andrew Hrvatin, trustees; Joseph Fabian Sr., sergeant-at-arms; Frank Zabkar, publicity; Frank Umek, Frank Gersich, Joseph Skul, Joseph Hrvatin, flag bearers; Dr. Martin J. Ivec, Dr. Joseph A. Zalar, Dr. William M. Struzynski, medical examiners.

We hope that this coming year will see more enthusiasm among the young members and that they will attend our meetings. Only through a large attendance can we make the meetings interesting. At our last meeting an entertainment committee was appointed to take charge of the social affairs. The following members were appointed: Frank Zabkar, chairman; Anton Fabian,

Louis Gali, Louis Skul, Peter Kuzma, Frank Mali, John Toclar, Frank Mlakar, Frank Umek, Anton Gnidovic and Edward Lekan.

A short meeting of the committee was held after the regular meeting and it was decided that the St. Francis De Salle Society would sponsor a Valentine dance at the Slovenia Hall Thursday evening, Feb. 14, with music furnished by Faletti's Orchestra. We have the night, the hall and the orchestra, and with the co-operation of all the members there is no reason why the dance cannot be a big success. So put your shoulders to the wheel and sell those tickets, which are 25 cents per person, and let's show that KSKJ pep and spirit.

Don't forget to attend our next meeting Feb. 3. There will be important matters to discuss. Members, do you know that Feb. 2 will be 39 years since the society was organized? This means that the Feb. 3 meeting will be doubly interesting.

Frank Zabkar.

RELIVES DANIEL BOONE EXPERIENCE

Terrified with agony in every step, I ran onward. Undertaking to chance a glance backward proved my undoing, for I stumbled over a rock, and the bear was upon me. It reached down and shook me roughly by the shoulder. "It's your last chance," a familiar voice said, "if you don't get up now, you'll be left behind."

I opened my eyes and sleepily asked the time.

"Four a. m.," was the answer.

After much arguing, pro and con, with the spirit and the flesh, the spirit finally persuaded the flesh that opportunity was now knocking, so I wearily crawled out from under the warm, cozy blankets to the icy atmosphere of my room, which iciness was suddenly accentuated by the sight of an open window. By shoveling the snow out with my hands, I finally managed to close the window, and after many a shake and many a shudder, I at last finished lacing my high-tops.

After eating a hot breakfast we set out, my dad, a few friends, the dogs Whitey and Spotty, and myself. (You can take that two ways, but please take it the right way.)

We headed for Lorain, O., where we were to pick up a guide. The ride took two hours, but the beauty of the highway at night was lost upon me. For I went back to the land of bears and stumbling blocks to catch up on my sleep.

When we set out from Lorain with the guide, the dawn was just breaking over the horizon. The ride to New London, a small township southwest of Lorain, took about one hour.

Arriving at our destination, we loaded our guns, and the hunt began! I was carrying a 20-gauge long-range double-barreled shotgun, which I wished to inaugurate in the art

of sending shells into running rabbits.

After hiking for about an hour one of the dogs hit a hot trail. The rabbit jumped, but immediately headed for a thick tangle of underbrush where it was almost impossible to shoot. Everybody followed the dogs into the brush, but following my dad's advice and playing a little hunch of my own, I skirted the edge of the underbrush and took my stand in a small field. The baying of the dogs sounded nearer.

Suddenly a shot rang out. Wham! Bang! Crash! Wham! A whole fusillade of shots followed Mr. Bunny, but the trees and underbrush deflected the aims.

The bushes parted suddenly and a gray streak, which I knew to be the rabbit, went shooting down the field. Opportunity was knocking! The gun leapt to my shoulder, and sighting ahead of the rabbit, I pulled the trigger. The gun roared. As the load of shot whizzed past the rabbit he turned. In turning he necessarily had to slow down, and here I had him. Wham! To my surprise, the rabbit turned a complete somersault and lay there. My first thoughts were that he was playing possum or had fainted from fright, but I soon discovered that I had gotten my first rabbit. Now I know what Daniel Boone felt like when he had gotten his first redskin.

Robert Debevec,

Member of Lodge No. 25 KSKJ (Juvenile Department).

Maid: Get up, Mr. Goofus, the dining room is on fire.
Goofus: In that case I will have breakfast in bed.

Learn to Fly

COURSES IN FLYING INCLUDE
Amateur, Private, Limited, Commercial &
Transport Training

FLY UNDER A CLUB PLAN
Solo Time \$3.00 Hr.
Dual Instruction \$5.00 Hr.

COMPLETE COURSE IN AIRPLANE &
ENGINE MECHANICS—\$185.00
Thorough Technical & Practical Training
Under Licensed Instructors

Visit the School for Full Information

Classes Open on Thurs. Eve. 8 to 10 P. M.

Write or Phone to

Registrar—L. M. GORJANCE

SKYWAYS FLYING SCHOOL

Cleveland Airport Cleveland, Ohio

Phone Clearwater 9355

SOUDAN WINS SECOND TILT IN KAY JAY CIRCUIT

Soudan, Minn.—In their second game of the current KSKJ basketball series, the Soudan Kay Jays again came out victorious, defeating the Aurora Kay Jays on the local floor to the tune of 37 to 25.

The local boys played their first out-of-town game Jan. 17 when they journeyed to Chisholm to battle with Kordish's boys.

Because of the difficulty in past years to procure sufficient or reliable transportation for games played out of town, the boys at their last meeting decided to obtain the services of a car from the local garage. So from now on the members of the team will ride to and from games away from home in Mr. Piel's "Lincoln."

The next local game will be played with Eveleth on Jan. 26. Be there, everybody!
Barbara Nemanich.

Setup for A. B. Election

A draft covering the new KSKJ sport zones, territories and recently elected lodge representatives, and candidates for the election of Athletic Board members follows:

Zone 1

South Chicago, Ill.; Chicago, Ill.; Summit, Ill.; St. Stephen's, H. Basco. St. Aloysius', F. Ribich. St. Mary of Help, Ann Grill. St. Floiran's, Ed Kompare. St. Michael's, J. Starcevic.

Zone 2

Rockdale, Ill.; Joliet, Ill.; La Salle, Ill.; Joliet KSKJ Booster Club, Josephine Ramuta.

Zone 3

Waukegan, Ill.; Elmhurst, Ill.; Aurora, Ill.; St. Aloysius' of Elmhurst, Frank Velitovec. St. Joseph's of Waukegan, Mike Opeka. St. Ann's of Waukegan, Agnes Ivantec. St. Mary's of Waukegan, Pauline Treven.

Zone 4

Entire state of Ohio: Lodge No. 219, Euclid, Alice Bradac. St. Joseph's, No. 169, of Cleveland, Rose Chapic. Lorain, Leo C. Svete.

Zone 5

Entire states of Michigan and Wisconsin: Detroit, Michael Plautz. Milwaukee, R. Maierle.

Zone 6

Entire state of Minnesota: Aurora, Frank Glavan. Soudan, G. Nemanich. Chisholm, J. Kordish. Eveleth, John Kotnik. Ely, Alec Debelitz.

Zone 7

Western Pennsylvania: Forest City, St. Mary's, No. 77, Frank Poderzaj. Ambridge, Jesus Good Shepherd No. 183, Peter Svegel. Pittsburgh, Mother of Seven Sorrows, Frances Lokar. Pitt KSKJ Booster Club, Francis Sumic.

Zone 8

Eastern Pennsylvania, New York, Brooklyn, N. Y.; Connecticut: Brooklyn, N. Y., John P. Staudohar.

Zone 9

Colorado: Pueblo, Nick Mikatich.

Chairman KSKJ Athletic Board.

"Caraway is an old customer of your laundry, is he not?"

"Oh, my, yes. We've been getting buttons of him for years."

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

William Kastelic, 15930 Saranac Rd., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

BARAGAS CLICK IN EASY WIN

Milwaukee, Wis.—Putting into practice a fast passing attack coupled with sleeper plays, "Count" Jerome's Baragas took the measure of the SS. Peter and Paul team for a final count of 25 to 16 in a recent game.

The Baraga five got an early start when Jeray scored a goal and followed it with a charity toss. It gave the Jays a lead that was held throughout the game. The score at the half-way mark showed the Baragas with the long end of a 13 to 8 score, Jeray leading the scorers with seven points.

Both teams played on even terms during the second half, with the Baragas retaining the lead. Jeray of the Baragas paced his team with 11 points, followed by Stukel with six points. Mackenzie, with five points, was high for the losers.

BARAGAS—25

	G	F	T
Remitz, f	1	0	2
Gluhak, f	2	0	4
Godec, f	0	0	0
Lipouschek (c), c	1	0	2
Isermann, c	0	0	0
Stukel, g	3	0	6
Lenchek, g	0	0	0
Evenson, g	0	0	0
Jeray, g	4	3	11

SS. PETER AND PAUL—16

	G	F	T
Mackenzie, f	2	1	5
McGraw, f	1	0	2
Gleason, f	0	0	0
Maikowski, c	1	0	2
Grest, c	1	0	2
Turuzinski, g	1	1	3
Schmidt, g	0	0	0
Eckenrod, g	0	2	2

MINNESOTA KSKJ BASKETBALL LEAGUE SCHEDULE

Jan. 25: Chisholm at Eveleth.
Feb. 9: Chisholm at Soudan.

Jan. 31: Ely at Chisholm.
Feb. 1: Ely at Eveleth.
Feb. 7: Ely at Aurora.

Jan. 26: Eveleth at Soudan.
Feb. 11: Eveleth at Aurora.
Feb. 16: Eveleth at Ely.

Feb. 2: Soudan at Ely.
Feb. 13: Soudan at Eveleth.
Feb. 23: Soudan at Aurora.

NOSE-BLEED

Slight nose-bleed does not require treatment as no harm will result from it, but in cases of severe nose-bleed place the patient in a chair with his head hanging backward. Loosen collar and anything tight around the neck. Apply cold, to the back of the neck by means of a key or cold cloth wrung out in cold water. Put a roll of paper under the upper lip between it and the gum. If bleeding does not stop, salt and water, a teaspoonful of salt or vinegar to a cupful of water, should be snuffed up the nose. If bleeding still continues, send for a doctor to come at once. Place a small piece of cotton or gauze in the nostril from which the blood comes and shove it gently in for about one inch. Pinching the soft part of the nose below the bone will also help to stop the bleeding.

EIGHT TEAMS WAUKEGAN'S CONTRIBUTION TO COMING MIDWEST CAGE TOURNAMENT; CHICAGO TO BID WITH SEVEN QUINTS

Waukegan, Ill.—Eight teams comprised of from 70 to 80 players will be Waukegan's contribution to the coming KSKJ basketball tournament. St. Annes, last year's girls' champions, will enter an additional team. St. Marys, finalists in last year's tourney, will put forth a much stronger team in hopes of capturing the title this year. These three girls' teams will match their ability with that of the three Chicago teams entered.

Waukegan will have two lightweight teams, the St. Marys, who recently upset the St. Florian champs in a practice tilt, and a dark-horse entry in the St. Joes' lights. Three heavyweight teams will carry Waukegan colors: St. Marys, second place winners last year; a much improved St. Joes' No. 1 squad, and a strong No. 2 squad. Waukegan's roster should exceed the total of any other city, but Chicago will be a close second with its contemplated seven teams.

As announced last week, the Midwest KSKJ Basketball Association will meet in Waukegan Sunday, Feb. 3, in Mother of God Hall at 2 p. m. A question which may cause a dispute is the lightweight limit, since most of the players on last year's lightweight squad exceeded the 140-pound limit placed upon them last year. There may be a movement to increase the lightweight limit to 145 pounds, but we do not think that this is fair to the little fellows.

The standard lightweight limit is 135 pounds. An additional five pounds is all that should be allowed. Our suggestion is that those over 140 pounds should organize into an additional heavyweight team if there are more than the required number already on the heavyweight squad. They may not be able to cope successfully with the bigger men, but it would give them a chance nevertheless to take part in the tournament and naturally increase the interest due to the greater number of team entries.

Another suggestion in regard to the lightweights is that the two lightweight squads to play each other weigh in in the presence of each other approximately within an hour before game time. This would obviate any suspicion that the opposing team is using men beyond the weight allowance. Weight is rather difficult to

SPORT BITS

Tony Nachtigal, former manager of the St. Joseph Sports' hardball nine in 1931, is now walking the beat. That is, Tony is a patrolman on Cleveland's police force.

Matty Kastelic, Sports' basketball center, has been monickered "Hal Trosky" because of his prowess in smacking that baseball for long rides.

From all preliminary indications it seems certain that our Kay Jays will put a hardball team on the field in the coming baseball season.

John Omerza, star first sacker of the old St. Joseph Sports, is practically unknown as the conscientious treasurer of Society No. 169, fulfilling his duties efficiently, without any long verbal orations as stressed by some executives.

Due to the upset suffered by the Serbians, the Interlodge basketball moguls are contemplating on an entirely different setup for the second round. An elimination system with one loss and out will be the probable setup.

Resolute.

judge by the naked eye because some are more solidly built than others and some who appear quite tall and heavy-set may actually not be the weight expected of them. This arrangement for the first game should settle the weight question with absolute satisfaction. This arrangement will likewise serve as a warning to all in the lightweight division that they must come within the limit or otherwise they have no right to play. The overweight players should be allowed to compete on the heavyweight squad, provided their roster of 10 players is not complete. There will be other questions which the Waukegan meeting will decide, but none perhaps as "weighty" as the above mentioned one.

Rev. M. J. Butala.

Joliet Holy Name Group Installs Officers With Rich Program

Joliet, Ill.—The night of Jan. 14 found a record gathering of young Holy Name men kneeling in silent visit to the Blessed Sacrament in St. Joseph's Church before their monthly meeting.

In the meeting hall, after business was discussed, the filled room awaited two guests of honor, Father Plevnik, our pastor, who came to install the officers for 1935, and Father R. Potočnik of West Allis, Wis.

The officers are: John Mutz, president; George Luksch, vice president; Frank Butala, secretary; Raymond Mutz, treasurer; William Gaspick, recording secretary; Matthew Laurich, marshal; Joseph Zelko, delegate; Bernard Kambich, steward; Robert Vranesich, librarian; Matthew Stefanich, typist; John Nemanich, chairman Catholic literature committee, and John Musich, chairman athletic committee.

Slovenian Catholic youth of Joliet stood up and with hands upraised proclaimed their Holy Name pledge: "Blessed be God," "Blessed be His Holy Name." Down to the last syllable of this inspiring utterance, there was heard strength, sincerity and faith, which was a joy to the priests there gathered.

Strange as it may seem, "Angeljsko petje" in "Sveta noč" and "Glej zvezdice božje" and "Rasti, rasti rožmarin" were the songs these men sang together after the inspiring addresses by the Rev. Fr. Plevnik and the Rev. Fr. Potočnik.

Then the society presented the Rev. Fr. Plevnik with six Holy Bibles for the use of the six upper rooms of St. Joseph's School. These will be a memorial to the affection of Holy Name alumni to the school; for their names will be inscribed therein together with the note that on Jan. 15, 1935, the first birthday of this branch, the membership numbered 100.

This number was reached when 22 men dedicated their lives "until death" to the honor of the Holy Name at a special Holy Name Mass, Communion and solemn reception Sunday, Jan. 13, at 7 a. m.

Holy Name Committee.

Protest Fraternal Tax

Barberton, O.—During the recent meeting of Sacred Heart of Jesus Society, No. 243, the members passed a resolution to send to our state senator a written protest against a proposed bill to tax fraternal organizations, giving several convincing reasons why it should not pass.

B. R. Gerbec, Pres.